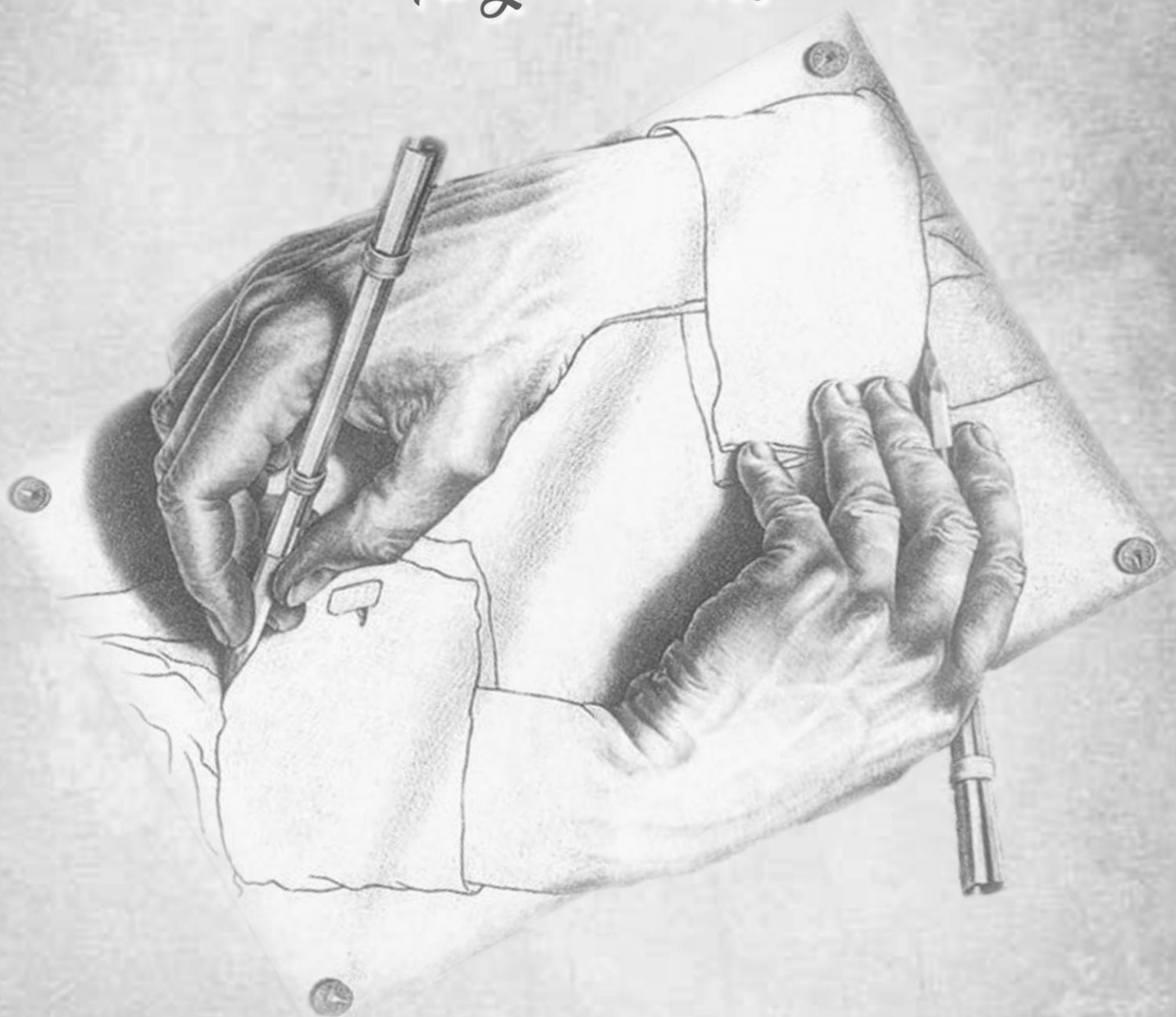

*Revista Liceului Teoretic „Ion Neculce”
Târgu Frumos*

*Numărul 1
Decembrie 2018*

Cuprins

Un nou început de drum	3
Parlamentul Tinerilor – o experiență de neratat.....	4
100 de ani de unitate prin cultură – povestea unui început ..	6
Odiseea concursurilor extrașcolare	8
Balul Bobocilor 2018 sau povestea unei echipe.....	9
File din cronicile lui Neculce: liceeni de ieri și azi.....	12
Poezii	15
„Povestea lui Mihail Sadoveanu” de Tudor Ganea	16
Prețuirea.....	17
Dialog despre educație.....	20
5 întrebări care să te provoace la acțiune	22
Substanțele chimice ale unei lacrimi	24
Crăciunul în diverse țări.....	25
Microexpresiile faciale.....	26
Liceenii au talent	28
Semnificația Centenarului	30
Facebook.....	32
Sound of Silence.....	33
A Successful Story	34
De ce au frunzele toamna culori diferite?.....	35
Events that Changed the World.....	36
Alcoolul, tutunul, drogurile-o capcană.....	38

Un nou început de drum

*Prof. dr. Sergiu-Constantin Enea
Directorul Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos*

Revista Liceului Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos este la un nou început de drum, fiind la primul său număr din anul școlar 2018-2019. Ne propunem ca paginile revistei să fie o cale de cunoaștere a liceului nostru, a prezentului, prin ceea ce animă acum acest lăcaș de educație, știință și cultură, precum și a evoluției sale, prin reînșuflețirea imaginii școlii, așa cum s-a întâpărit aceasta de-a lungul timpului în memoria generațiilor trecute.

Căci cine poate contesta faptul că anii de liceu rămân pentru fiecare dintre noi cea mai frumoasă perioadă din viața noastră, sunt acei ani în care descoperim în mod asumat și conștient care este sensul prieteniei, al omeniei, al relațiilor interumane, în general, este o vârstă a inițierii pentru lumea în care trăim, este vârsta în care trecem cu veselie și optimismul începuturilor prin viață și făurim visuri de viitor. Este vârsta ambițiilor și a dorinței de a cunoaște cât mai mult din domeniile de interes, de a demonstra că totul este posibil, în pofida scepticismului celor mai experimentați, este vârsta când fiecare își afirmă talentul la ceea ce ne pricepem mai bine, fie la scris, sport, matematică, științe ale naturii, actorie, cântat, pictură, dar este și vârsta nonconformismului, a ideilor originale, a creativității, toate din intenția și orgoliul ambițios de a aduce ceva nou, de afirmare a personalității, a aspirațiilor adolescenților.

Astfel, simbioza prezent-trecut poate fi o oglindă în adâncime a vieții liceului nostru, o reconturare a etosului acestei școli, o reconfigurare și reconsolidare a valorilor specifice instituției care pot deveni un ghid important de călătorie în viață pentru oricine își petrece aici anii de școală.

Anul acesta, liceul nostru este nucleu de educație și acțiune pentru 864 de elevi deschiși spre cunoaștere, sub îndrumarea unei echipe de 52 de profesori, cu un interes major pentru evoluția continuă a acestora. Demersurile noastre educaționale sunt susținute de numeroși parteneri împreună cu care am demarat proiecte extracurriculare și extrașcolare pentru anul școlar în curs, dintre aceștia menționăm Inspectoratul Școlar Județean Iași, Casa Corpului Didactic „Spiru Haret” Iași, Biblioteca Județeană „Gheorghe Asachi” Iași, Biblioteca Orășenească „Universul cunoașterii” Târgu Frumos, Muzeul Național al Literaturii Române Iași, Societas Pro Patrimonium Târgu Frumos, Primăria Târgu Frumos etc.

Ne propunem, așadar, ca, pe lângă procesul instructiv-educativ în care îi implicăm pe elevii noștri, să implementăm viziunea unei școli culturale, precizând că prin cultură nu înțelegem doar artă, operă, teatru, concerte, muzee și expoziții, ci și modul în care se întâmplă lucrurile într-un anumit loc, viața locului respectiv, felul în care inter-relaționăm și ne petrecem timpul liber, arhitectura, școala în care învățăm, practicile religioase, nivelul de educație și implicare civică, felul în care ne raportăm la mediul înconjurător, moștenirea istorică, obiceiurile sportive, felul în care ne alimentăm și ne îmbrăcăm, grija față de sănătate, respectul față de tradiții și valori. În acest mod, prin cultură ne definim identitatea ca indivizi sau comunitate. Cultura, prin toate palierele sale, este un element fundamental al dezvoltării individuale și al regenerării sociale și constituie un barometru al calității vieții și al bunăstării individuale. Din acest motiv, definirea unei strategii culturale a școlii constituie unul dintre pilonii centrali ai dezvoltării unei viziuni asupra viitorului liceului nostru ca un puternic nucleu educațional de formare a elevilor pentru asigurarea succesului social și profesional.

Astfel, luând în considerare componenta culturală a misiunii noastre, profesorii Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos își propun să contribuie la dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității elevilor, prin diversificarea ofertei educaționale și implicarea elevilor în activități extracurriculare și extrașcolare în acord cu domeniile de interes ale elevilor noștri, cu scopul de a le dezvolta o cultură generală, așa cum îi stă bine unui viitor absolvent de liceu teoretic.

În acest sens, în sfera de intervenție educațională prin intermediul culturii, am prevăzut acțiuni și proiecte precum Clubul cultural „Excelsior”, Simpozionul „Dimensiuni axiologice și transdisciplinare ale educației prin cultură”, „Istoric pentru o zi”, „File din cronicile lui Neculce: liceeni de ieri și azi”, lansarea revistei culturale a liceului nostru, participarea la diferite concursuri, „Ceașca de lectură”, excursii tematice, tabere educaționale, activități dedicate evenimentelor importante, cursuri de pregătire pentru examenele Cambridge de Limbă engleză etc.

Așadar, proiectarea extracurriculară și extrașcolară la nivelul Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos vine în întâmpinarea susținerii culturii, aceasta fiind considerată motorul unei dezvoltări sociale și economice sustenabile și va promova dialogul intercultural pentru menținerea unor relații intercomunitare și intracomunitare armonioase.

Parlamentul Tinerilor – o experiență de neratat

*Florin Cosmin Humă
clasa a XII-a D2*

Parlamentul Tinerilor, un proiect inițiat încă din 2007 de către Asociația Pro Democrația, în colaborare cu Camera Deputaților și Fundația Hanns Seidel, a ajuns, în Anul Centenarului, la a X-a ediție, la care am luat parte și eu, în perioada 19-21 octombrie 2018.

Acest proiect a constat în simularea procesului decizional din cadrul Parlamentului României, desfășurat pe grupuri politice, comisii parlamentare, precum și în plen, oferind tinerilor posibilitatea înțelegerii importanței, rolului și funcțiilor Parlamentului în cadrul celorlalte instituții democratice, familiarizarea cu doctrinele partidelor politice parlamentare, oferirea unei viziuni practice asupra a ceea ce reprezintă în mod real activitatea parlamentară.

Pentru înscriere, a fost nevoie să completez un formular, să creez propriul CV și să elaborez un eseu argumentativ despre prezentarea și soluționarea unei probleme din comunitatea locală. În colaborare cu domnul director Enea Sergiu-Constantin, care mi-a adus la cunoștință acest proiect și m-a ajutat în elaborarea eseului,

m-am înscris și am fost admis, spre mirarea mea. Așa că mi-am făcut bagajele și am mers spre Parlament.

Ajuns acolo, în prima zi am fost primiți de către organizatori la intrarea Parlamentului, care ne-au oferit Mapa Tânărului Parlamentar care conținea: un carnețel, ecusonul cu numele fiecăruia dintre noi, partidul, comisia din care făcea fiecare parte (repartizarea pe partide a fost aleatorie, respectând procentajele din realitate, iar cea pe comisii a fost pe baza temei eseului elaborat), jurământul membrilor Parlamentului tinerilor și proiectele de lege ale fiecare comisii (câte două legi la fiecare dintre cele patru).

După acest moment organizatoric, am fost conduși către Camera Deputaților, unde s-a ținut festivitatea de deschidere, în cadrul căreia organizatorii și câțiva participanți din anii trecuți au ținut câte un cuvânt de deschidere și de încurajare.

După festivitatea de deschidere, am luat pauză pentru a ne repartiza pe grupuri politice, după care am fost conduși în sala fiecărui partid pentru a ne alege președintele, vicepreședintele și secretarii fiecărui partid.

După ce au fost alese funcțiile, am început să discutăm legile grupați pe comisii. La partidul meu (PNL), eram câte patru-cinci oameni pentru fiecare comisie. Legile puteau fi respinse, aprobate sau modificate, adăugând amendamente proprii, după discuții și dezbateri îndelungate, am ajuns la un consens fără certuri și cam asta a fost pentru prima zi.

A doua zi, am fost repartizați pe comisii, eram adunați membri din partide diferite, cu idei diverse, ca să discutăm dacă suntem de acord sau nu cu modificările aduse de fiecare și să trimitem legea în plen în forma sa cea mai bună. Mai întâi, am ales președintele, vicepreședintele și secretarii comisiei, ulterior fiecare partid și-a prezentat amendamentele aduse care au fost propuse la vot, unele trecând, altele nu, iar spre finalul zilei a doua am luat parte și la o ședință în plen, unde am ales președintele, vicepreședinții și secretarii Camerei Deputaților. În timpul acestor alegeri s-au creat niște alianțe, PNL s-a aliat cu USR, iar numeroși deputați de la PSD și-au creat Grupul Parlamentar de Independenți, a fost ceva nou și interactiv,

iar fiecare grup parlamentar și-a trimis reprezentantul, în afară de USR care au susținut candidatul de la PNL, cel care a și ajuns Președintele Camerei Deputaților.

A treia zi a fost una mai liniștită, am dezbătut fiecare lege în plen și, aflându-ne în Anul Centenarului, iar ediția fiind una aniversară, am votat în plen Jocul Horei Unirii, unde a fost unanimitate, a fost un moment special, să ai ocazia să joci Hora Unirii în Camera Deputaților.

Din păcate nu am putut rămâne la festivitatea de încheiere pentru că a trebuit să prind trenul, însă per total experiența a fost una unică, puțini au șansa să poarte discuții și să trăiască o viață de deputat pentru trei zile, m-a făcut să înțeleg mai bine proiectul legislativ și să nu mai critic așa de mult sistemul, m-a dezvoltat foarte mult pe plan social, sunt mai curajos să mă angajez în discuții, mă simt mai stăpân pe mine, este o experiență prin care orice tânăr ar trebui să treacă încă o dată, abia aștept încă o ediție în care sigur mă voi înscrie și reîntoarce, pentru că nu este ceva de ratat.

100 de ani de unitate prin cultură – povestea unui început

Prof. Paula-Livia Vorniceanu

Într-o săptămână plină de eferescență culturală în județul Iași, Liceul Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos a lansat pe data de 4 octombrie 2018 proiectul județean cu participare internațională „100 de ani de unitate prin cultură” într-un cadru festiv prilejuit de Zilele Casei Corpului Didactic „Spiru Haret” din Iași. Mesajul fundamental al Conferinței de lansare a proiectului a constat în evidențierea importanței valorilor ca repere în existența umană, în consolidarea identității culturale, precum și a rolului activ pe care educația culturală îl deține în evoluția individuală a elevilor de toate vârstele.

documentate și cu un bogat conținut științific, istoric și literar, susținute de domnul director al Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos, prof. dr. Sergiu – Constantin Enea, și domnul Valentin Talpalaru, poet, eseuist, publicist, care au reînșuflețit pagini de istorie din patrimoniul cultural local, prin evocarea personalităților a căror biografie a fost asociată cu acest spațiu geografic aparte, precum și prin recunoașterea meritelor oamenilor de valoare care au contribuit semnificativ la dezvoltarea și consolidarea a ceea

Astfel, activitățile propuse prin intermediul acestui proiect se concetreză pe dezvoltarea conștiinței și exprimării culturale, grupul țintă al proiectului incluzând 180 de elevi provenind din 12 școli din județul Iași și Republica Moldova, care vor fi membrii activi ai Clubului cultural "Excelsior".

În cadrul Conferinței, publicul format din reprezentanți ai mediului educațional preuniversitar și ai instituțiilor culturale locale s-a bucurat de prelegerile

ce a devenit emblematic și identitar de-a lungul timpului pentru orașul Târgu Frumos.

Amprenta artistică a evenimentului a fost pecetluită de momente de muzică de cameră, de teatru și creație imagistică în cadrul unui atelier de lucru, în care principalii actanți au fost elevii, care au demonstrat autenticitate și talent prin modalitatea lor de exprimare culturală.

Aceștia au realizat proiecte pe următoarele teme: „Biblioteca – patria cuvintelor”, „Muzeul – oglinda culturii”, „Teatrul este poezia ce se desprinde din carte și devine omenească.”, „ Muzica este sufletul limbajului.”, „ Cultura îl înobilează pe om, sub influența culturii omul devine mai bun și mai nobil în toate privințele.”, „Mass media culturală”.

Între timp, membrii Clubului cultural Excelsior au fost implicați în excursii tematice în Iași și Chișinău, au participat la Festivalul FILIT și au fost inițiați în ABC-ul cercetării științifice prin elaborarea unor studii despre monumente istorice și culturale, pe care le vor prezenta în cadrul Simpozionului „Dimensiuni axiologice și transdisciplinare ale educației prin cultură”, care va avea loc pe 14 decembrie 2018 în liceul nostru.

Coordonatele configurate prin expunerea obiectivelor țintite și a activităților planificate oferă premise de succes, întrucât, prin filtrul unui sistem valoric bine definit și prin crearea de experiențe de învățare în contexte adecvate, acest demers cultural va juca un rol decisiv în optimizarea angajamentului elevilor în propriul proces de formare și dezvoltare personală, aceștia asigurându-și, astfel, progresul școlar, deschizător al unei cariere profesionale aliniate la standardele pieții muncii europene și concordante cu potențialul și aptitudinile individuale ale elevilor.

Odiseea concursurilor extrașcolare

Lecturi sadoveniene

Luni, 5 noiembrie 2018, victoria a fost a cărții citite și explorate până în cele mai lăuntrice detalii. Elevele Diana Moldovanu și Casiana Liteanu din clasa a XI-a C, sub îndrumarea doamnei profesor Monica Parfimon, au răspuns provocării Concursului județean, cu participare internațională „Lecturi sadoveniene” și au obținut Mențiuni în urma aprecierii, de către un juriu format din profesorii școlilor participante, a răspunsurilor lor la o serie de întrebări din opera sadoveană. În spiritul colaborării și al motivației pentru performanță, îmbucurătoare a fost emoția reîntâlnirii cu partenerii educaționali din cadrul proiectului „100 de ani de unitate prin cultură”, Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani și Liceul Teoretic „Miguel de

Cervantes Saavedra” Chișinău. Astfel, în acea zi superbă de noiembrie cartea „Demonul tinereții” a fost tărâmul cultural al cunoașterii universului sadovean unde s-au unit cele

mai frumoase minți, cele ale adolescenților pasionați de lectură.

Istoria fără manual

„Cheia istoriei nu se află în istorie, ci în oameni.” (Theodore Simon Jouffrouy) Sâmbătă, 17 noiembrie 2018, a fost despre oameni, elevi și profesori pasionați de istorie, care au reînsuflăit ceea ce este mai frumos în sufletul fiecărui român, acel sentiment

de identitate națională, insuflat de o sinergie a valorilor de patrimoniu românesc, atestate incontestabil de cercetători științifici de prestigiu și accesate la nivel informațional de cele mai frumoase minți, cele ale unor tineri liceeni care au participat la concursul din cadrul a celei de-a VIII-a ediții a proiectului regional interjudețean „Istoria fără manual”, desfășurat la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, ediție specială, dedicată Anului Centenarului. Alături de alte 11 echipe provenind din 6 județe din regiunea Moldovei, Liceul Teoretic „Ion Neculce” a fost reprezentat cu

succes de o delegație de elevi din clasa a IX-a E2, Sebastian-Ioan Ilaș, Alexandru Talabă, Ionuț-Marian Bogonos, sub îndrumarea dlui prof. dr. Sergiu-Constantin Enea, cărora le dorim în continuare multe reușite!

Balul Bobocilor 2018 sau povestea unei echipe

Povestea a început cu entuziasmul firesc al oricărui început... An de an, Balul Bobocilor este o misiune pe care o așteaptă cu nerăbdare atât bobocii, cât și cei cărora le revine rolul de organizatori, elevii claselor a XI-a. Cu dorința de a realiza ceva frumos și inedit, așa

cum fiecare generație își propune să facă din acest eveniment un spectacol memorabil, s-a creat un nucleu de acțiune, elevi și profesori, care a dat startul spre destinația finală. Astfel, elevii, pas cu pas, au descoperit secretul comunicării, al muncii în echipă, au învățat să gestioneze situații noi, să găsească soluții, să coopereze noi membri, s-au confruntat cu obstacole, au fost oameni care au abandonat corabia, însă spiritul care a cucerit sufletele celor mai ambițioși adolescenți a fost NERENUNȚAREA – a duce până la capăt ce și-au propus să realizeze. Acestea sunt cele mai importante câștiguri din experiența organizării acestui eveniment – s-a câștigat o echipă, elevii au învățat pașii realizării unui proiect cu tot ce presupune acesta, prin asumarea responsabilității și prin reperiere și autocorectare atunci când au greșit, iar, ei, la rândul lor, au dat o lecție importantă: aceea de a duce lucrurile la un bun sfârșit.

Spectacolul a fost, cum era de așteptat, trăit cu emoție de concurenți, de bobocii care au aspirat spre titlul de Miss și Mister Boboc 2018, însă au avut și ei de arătat lecția lor, au fost ca niște adevărați prieteni, au fost solidari unii cu ceilalți, s-au susținut între ei, s-au încurajat și s-au bucurat de rezultatele finale ale fiecăruia dintre ei. Pe parcursul momentelor din concurs, au fost frumoși, veseli, deschiși, emoționali și creativi.

Din impresiile elevilor implicați în eveniment...

Anisia Negru, clasa a IX-a E1: *Balul Bobocilor a fost o experiență pe care aș repeta-o mereu fără să stau prea mult pe gânduri, ne-am apropiat foarte mult unii de alții și am legat prietenii cu oameni pe care de abia îi vedeam prin liceu, a însemnat foarte mult pentru încrederea mea de sine și de frica de a vorbi și a mă arata în public.*

Dana Ungureanu, clasa a IX-a E1: *Pot spune că Balul Bobocilor se numără printre cele mai frumoase și mai plăcute experiențe din viața mea. Aici am învățat cum să ne ascultăm unii pe alții, cum să ne respectăm și cum să ne susținem propriile idei.*

Cu foarte multă muncă și ambiție a ieșit un bal pe cinste, iar noi ne-am creat niște prietenii frumoase cu care sper că vom rămâne.

O experiență pe care aș vrea să o re trăiesc!

Adina Braharu, Clasa a IX-a C: Pentru mine Balul Bobocilor a fost una dintre cele mai frumoase experiențe ale anului 2018. Din momentul în care am pornit cu ideea că vreau să particip, nu m-am gândit la premiu, ci la ce rămâne în sufletele noastre, după anunțarea acestuia: experiența, amintirile, dar și prietenii. Deși am avut momente în care am vrut să renunț, fiind presată de anumite lucruri, încurajările organizatorilor și prietenilor mi-au ridicat moralul. În momentul de față nu regret absolut deloc faptul că am luat parte la această concurs minunat, iar pentru asta trebuie să le mulțumesc organizatorilor, profesorilor organizatori, dar și Domnului Director, deoarece implicarea a fost excelentă, iar rezultatele, sper eu, ca bobaică, să fi fost în conformitate cu așteptările acestora! În final, aș vrea să menționez că îmi vor lipsi enorm repetițiile și momentele petrecute cu niște oameni frumoși atât la chip, cât și la suflet! ♥
#celmaitarebal ♥

Liviu Grosu, clasa a IX-a C: Ca impresie, balul a fost ceva foarte, foarte frumos, interesant, plăcut. Mi-a făcut extrem de multă plăcere să fac parte din el, nu cred că voi uita niciodată, ba chiar mai mult, îmi va fi dor de timpul petrecut după ore, de efortul depus de noi, cei care s-au implicat cât de puțin pentru a ieși un bal unic și magic. Consider că a fost cel mai tare bal de până acum. Au fost multe provocări care m-au făcut să perseverez și să nu mă las bătut, cu oricâte vânătăi și febră musculară aș avea, în cel mai scurt timp. Aș putea spune altfel că a fost un pas din viața mea în care mi-a arătat că pot, și că sunt pregătit pentru alte noi provocări. Când despre faptul că am câștigat anul acesta Mister Boboc, cu emoții, ce-i drept, am fost foarte surprins plăcut. Nu am mai simțit niciodată senzația aceea, atunci când prezentatorii îți strigă numele că ai câștigat, iar ție nu îți vine să crezi și începi să tremuri și să te simți cumva împlinit. Le mulțumesc tuturor celor care m-au susținut, care m-au ajutat și care s-au implicat în acest bal din suflet. Acum hai cu cât mai multe proiecte! ♥

Ionela Amărieuței, clasa a IX-a D: Zilnic ne confruntăm cu teama de necunoscut. Asta s-a întâmplat și acum.

La început, majoritatea nu ne cunoșteam, dar aveam același scop toți: să iasă totul bine. Și a ieșit, lăsând în urmă amintiri frumoase, momente amuzante, dar și încordate, zâmbete, obișnuința de a spune „mâine avem repetiții” și un sentiment mare de satisfacție că am dus până la capăt acest eveniment!

Acest bal a fost o experiență frumoasă și mă bucur că am avut ocazia să fiu alături de voi. Aș face-o din nou oricând!

Adelina Iuganu, clasa a XI-a D: Balul Bobocilor reprezintă una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea de liceu deoarece prin acest intermediu am reușit să-mi construiesc multe amintiri de neuitat și să-mi dezvolt mai ales spiritul de muncă în echipă. Atmosfera, toate întâmplările și chiar și stresul din cadrul repetițiilor m-au făcut să realizez cât de important este să te implicii în activitățile din cadrul școlii și cum e să te simți într-o echipă. Am făcut abstracție de toate neînțelegerile și conflictele minore care au apărut de-a lungul timpului și așa am reușit să organizăm unul dintre cele mai frumoase baluri. Sper ca toată lumea să se fi simțit bine pentru că toți organizatorii și-au dat silința și au vrut să muncească pentru ceva cu adevărat important.

decembrie 2018

Olivia-Elena Mocanu, clasa a XI-a A: În urma colaborării alături de profesorii îndrumători și elevii organizatori pentru realizarea Balului Bobocilor 2018, am rămas cu un sentiment puternic de bucurie. Tot spectacolul a decurs exact așa cum am sperat, iar în final așa cum ne-am așteptat cu toții. La început au fost multe bătăi de cap până să ajungem la un rezultat cât mai bun din toate punctele de vedere, dar am încercat mereu să facem cât mai multe aspecte să fie cât mai originale în cele mai plăcute moduri posibile. Bucuria la noi nu și-a putut face niciodată lipsită prezența, iar când am fost puși pe șotii, ne-am

regăsit calea, culegând de pe drum doar roadele folositoare. Cu toate că, în orice serviciu în care suntem angajați să îndeplinim anumite funcții, sunt persoane care se fac „nevăzute”, dar am reușit în colectiv să ne mobilizăm și să avem un rezultat spectaculos. Spun că a fost spectaculos deoarece s-a văzut în privirile tuturor veselia cu care am muncit, ba chiar am reușit ca prin distracție să ajungem la performanța de a realiza unul din cele mai reușite baluri. Neînțelegerile minore au fost transformate la final în amintiri comice, obstacolele care păreau să ne împiedice din a arăta de ce suntem în stare să creem împreună au fost în final doborâte și totul datorită susținerii puternice din partea a celor mai valoroși oameni, fără de care, acest bal nu ar fi ajuns niciodată la un asemenea rezultat. Nu pot decât să vă mulțumesc tuturor pentru această experiență. Mi-a făcut o deosebită plăcere să colaborez alături de voi! Încurajez orice elev să participe în

organizarea activităților propuse sau înființate de către liceu cu siguranța că nu vor regreta.

Iustin Olariu, clasa a XI-a F: Balul Bobocilor... mii de amintiri frumoase, noi prietenii legate și momente unice. Am avut ocazia să fiu printre organizatorii Balului Bobocilor de anul acesta și nu regret nici măcar o secundă că m-am implicat și am ajutat așa cum am putut în organizarea acestui eveniment. Chiar dacă uneori mai aveam momente în care poate simțeam că nu mai putem, că suntem oboșiți, nu mai avem idei și multe altele, am avut în spatele nostru o minunată echipă de profesori organizatori și mai ales pe Domnii Directori ai liceului care ne-au fost alături mereu, ne-au ajutat, ne-au dat sfaturi și idei. Împreună am creat momente unice la repetiții, la filmările speciale pentru prezentările bobocilor și la ședințele parcă interminabile din fiecare zi de marți. Cred că am avut mai multe emoții decât toți bobocii la un loc. Cu toții voiam să iasă totul perfect, conform planului să nu fie plictisitor pentru public și cel mai important BOBOCII să se simtă bine. Mulți oameni, multă agitație dar până la urmă totul a început! Stăpânindu-și bobocii emoțiile, încercând să pară cât mai originali și carismatici și în același timp să-și pună în valoare calitățile, au dat dovadă de atitudine, stil și uneori mult...umor! Multe fete frumoase ce au intrat în lupta pentru coroana de Miss Boboc! Elegante, marea majoritate dintre ele fiind foarte degajate, ele ne-au arătat că pot face față unui asemenea concurs! Băieți aranjați, parfumați, gata-gata să impresioneze juriul dar și... domnișoarele din sală au pornit la drum alături de frumoasele lor parteneri în acest concurs. După câteva ore în care bobocii au făcut tot posibilul să arate juriului și celor prezenți în sală abilitățile lor... a venit și momentul anunțării câștigătorilor. Cei mai frumoși și cei mai talentați boboci au învins, stârnind mii de aplauze. Pentru mine, toți sunt câștigători, știu cât a muncit fiecare și cu toții meritau locul 1. Mulțumesc colegilor, profesorilor, bobocilor și tuturor cadrelor didactice din liceu, pentru că împreună am reușit să facem acest bal de „stă mâța-n coadă”!

File din cronicile lui Neculce: liceeni de ieri și azi

Ana-Maria David

Clasa a XI-a E2

Președinte al Consiliului Elevilor al Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos

Consiliul Elevilor a inițiat în luna octombrie proiectul „File din cronicile lui Neculce”, un proiect care a pornit de la curiozitatea noastră în ceea ce privește modul în care au trăit experiența școlii cei care au învățat aici cu ani în urmă. Astfel, prin acest proiect dorim să cunoaștem etapele de evoluție a școlii, acele elemente comune ale diferitelor generații de elevi, ce anume definește liceul nostru. Totodată, ne-am propus să descoperim modele de succes în oamenii care au învățat în școala noastră.

O primă acțiune a proiectului nostru a fost să îl rugăm pe unul dintre absolvenții liceului nostru să ne împărtășească din experiența dumnealui cu privire la prima revistă a liceului nostru, revista „Miorița”. Este vorba despre domnul Valentin Talpalaru, poet, prozator, publicist, profesor, doctor în științe filologice, care a absolvit gimnaziul și liceul la Târgu Frumos (1964-1972) și a fost profesor la Liceul Teoretic din Târgu Frumos în perioada 1979-1981. Debutul dumnealui cu versuri a fost cel din revista „Miorița”, editată de liceul nostru în anul 1969.

Miorița

Valentin Talpalaru

Fiți liniștiți! Nu va fi vorba despre un eseu pe tema cunoscutei balade, ci despre povestea – pentru că, în principiu, totul ar trebui să fie poveste – unei reviste cu acest titlu. Mai precis despre prima revistă a liceului și, deocamdată, cea mai „galonată” dintre ele. Depăn cu memorie proaspătă aceste amintiri pentru că fac parte din „biografia” mea literară. Și de ce nu, cu plăcerea de a vă face cunoștință cu colegii voștri de prin 1969 – 1970.

Trecusem de examenul de admitere în clasa a IX-a (culmea, la limba română am avut de comentat Miorița!) și așteptam, ca toți ceilalți boboci din clasă, tezele, în variantă liceală. Nu pe toate, mai cu seamă cea de la română, la care îl aveam profesor pe Costin Merișca (îl găsiți în efigie pe zidul liceului), o legendă în viață, a cărui severitate devenise proverbială. Trec peste detaliile evenimentului – o teză avea un ceremonial special, i se conferea atenția unui eveniment deosebit, în fine, anunțul notelor care se făcea de la cea mai mare medie la cea mai mică, a început cu un șapte. Nu eram eu. Au urmat în descresștere notele până la cinci și, spre groaza mea, s-a trecut la cele sub limită. Nu eram nici acolo. După o pauză bine regizată – profesorul Merișca avea indiscutabil și talent de actor, de altfel pusese în scenă și chiar jucase în „Nota zero la purtare” cu elevi ai liceului – a anunțat că face o excepție și că acordă nota zece (cu minus, dar zece) subsemnatului. Stupefacție, uluire, invidie iar eu fără replică. Și nu s-a oprit aici. M-a purtat prin celelalte clase de a noua să-mi citesc producția ca pe un fel de model. Și uite așa se naște gloria prematură!

A urmat convocarea la cenaclu și... includerea în colectivul de redacție al revistei Miorița (ajunsă la al doilea număr) alături de mai înaintații în vârstă Georgeta Cozma și Eugen Pleșca. Eram pus mai mult de decor, pentru că treburile de redacție le făceau ceilalți, iar de tehnoredactare se ocupau profesorul Merișca și bunul său prieten, poetul Florens Emanoil, bun mânăitor și al penelului.

Geta era probabil un talent care putea exploda și o pictoriță latentă, dar care a eșuat, din păcate într-o monotonie casnică. Probabil că pe undeva, prin cotloanele depozitelor liceului mai sunt câteva din desenele ei. Eugen Pleșca a devenit un avocat de succes, dar și un om politic, ajuns și subprefect al Județului Ilfov. Poet de calibrul, Emilian Marcu a atras atenția, după lansarea revistei, Ninei Cassian, care a comentat favorabil revista și poezia lui Emilian în România literară.

Succes colosal la concursul național al revistelor școlare șapirografiate (scoase adică la un aparat deosebit, dar nu tipărite, las deoparte detaliile tehnice), unde Miorița a obținut Premiul I! Au venit să ne firitisească și cei de la județ. Pe doamna micuță și zâmbitoare de la Iași am văzut-o de multe ori de când m-am mutat. Nu avea nimic din atitudinea și discursul unui politruc. Dimpotrivă. Am primit o mapă, un disc cu arii celebre din operă (de unde pick-up?) și, cel mai important, un loc în tabăra de creație Excelsior de la Gîlma – Moroieni de prin Dâmbovița. Dar asta este altă poveste.

Nu a lipsit nici invidia la nivel local. Am fost invitați de poetul Ion Chiriac, reprezentant al oficialilor de la județ, la o întâlnire „de lucru” cu colegii de reviste literare din Iași (nu erau prea multe). Așa i-am cunoscut pe cei de la Corolar, revista Liceului Negruzzi, nume cunoscute: Paul Balahur publica deja poezii în revistele literare, iar Andrei Hoișie (Corbea) și Mihai Dinu Gheorghiu îl secondau ca notorietate. Ei bine, Corolarul a fost printre puținele reviste care nu ne-au felicitat.

De unde să știm noi dedesubturile apariției revistei: goana după aprobări la diferite birouri și trecerea sub furcile caudine ale cenzurii. Câte ceva ne mai povestea pe la cenaclu profesorul Merișca, dar se ferea și el, nu de loialitatea noastră cât de gura noastră cea slobodă.

Poate vi se pare ciudată toată istoria cu birocrăția apariției revistei, mai ales că acum nu este nicio problemă: material să ai și bani de tipografie! Evident că revistele școlare erau oglinzile muncii profesorilor și așa se putea constata cât de aliniați politic erau și, mai ales, cât de îndoctrinați cei mici. Cu măsură însă și fără exagerare. De unde politică atunci în mintea noastră? Ce era aceea politică? Noi scriam în legea noastră și evoluam pe cont propriu. Să publici însă, într-o revistă liceală un studiu privind limba țiganilor, folclor inedit și o pagină a absolvenților era un fapt inedit care a atras atenția. Nemaivorbind de lista celor publicați: Georgeta Cozma, Emilian Marcu, Lucian Merișca, Dan Merișca, Constantin Munteanu (prozatorul și dramaturgul stabilit la Piatra Neamț) și alții care nu au mai continuat (Victor Enescu sau Iolanda Diaconu).

Cum de a fost posibilă aventura acestei reviste a dezvăluit-o Costun Merișca în cartea sa de proză scurtă Amalia și alte făpturi (Iași, Editura Timpul, 2003). Cu precizarea că majoritatea prozelor sunt fragmente din viața petrecută de el în Târgu Frumos și secvențe din „biografia” liceului, vă provoc la o lectură a cărții oferindu-vă un fragment din La cenzură: „Revista literară a liceului pe care voiam s-o scot n-o puteam tipări; era prea complicat și nu dispuneam nici de relațiile necesare. Dar, în schimbul unei sume de bani și a unei damigene cu vin de Cotnari, maestrul de la litografia IMF-ului promise s-o multiplice.

Materialul fu predat la Iași, la cenzură, chiar directorului, secondat de patru licențiați. Ei reprezentau, la nivel local, un fel de superputere, căci nu depindeau direct nici de partid, ci de Consiliul de Miniștri de la București. Deci puterea lor decizională era ca și inatacabilă. La termenul fixat de ei, mă prezentai la „judecată”. Fură respinse două dintre materiale: un desen care înfățișa ciuperca atomică, intitulat Nebunie și prima poezie, cu care de altfel se deschidea revista, o culegere din folclor. Le cerui explicații. Pentru desen nu formulară vre o obiecție implicită, ci doar îmi arătară că pe el scriseseră mare, cu creionul, un NU categoric. Dar poezia era și mai nevinovată decât desenul. Era un fel de blestem al unei fete părăsită de flăcăul iubit. Ea îi ura să ajungă să se târâie „Cu picioarele butuci/Cu mâinile vălătuci” și s-ajungă rob la turci. Ba chiar să cerșească din poartă în poartă și, la poarta ei, fata-i va da „O bucată de mălai/uscată de nouă ani”.

Licențiații îmi explicară că această poezie „nu merge” din două motive majore:

Mai întâi e vorba de turci, de robia turcească...

Întocmai, dar e vorba doar de o realitate istorică, replicai.

Fugi de-aici, tovarășule! Ce vrei dumneata: să afectăm relațiile noastre externe cu turcii tocmai când tovarășul Nicolae Ceaușescu a plecat la Ankara? (...) Tovarășul la care fui trimis era cu siguranță cineva „mai mare”, căci ocupa singur un birou ultradimensionat.

Îi explicai situația cu poezia și motivele pentru care cei de la cenzură nu erau de acord cu publicarea ei. Șeful o citi apoi cu atenție.

Hai să fim serioși, tovarășe, conchise el. Ce, ne apucăm de-acum să modificăm istoria? Așa să le spui celor de la cenzură c-am spus eu!

„Bravo, îmi zisei în gând. Iată că mai sunt totuși și oameni cu scaun la cap!” Și dădui să plec. Însă fui întors de la ușă:

Dar ia stai să-i văd și eu cuprinsul! Și se uită la sumar. O, dar nu merge: nu aveți niciun material cu conținut politic... A, ba da, aveți o poezie despre Lenin.

Din fericire, șeful citise anapoda titlul unei poezioare intitulată Senin și cum S nu era tocmai bine conturat, iar gândul său era, se vede, la Lenin, citi așa, cu L.

Povestea revistei se împletește cu cea a vieții literare a liceului care este la fel de interesantă și spumoasă. Sau, mai precis, ar putea fi dacă veți chema la voi povestea într-un viitor număr.

Poezii

Sebastian Crețu
Clasa a XII-a D2

Declarație

Am scris infinite de poeme, cu degetele,
Pe corpul tău de artist.
Înghetau particule de blesteme, în ochii
Plini de ametist.
Te priveam înmărmurit, sperând,
Să-ți dăinuie mereu,
Frumusețea de argint, pe care
O vedeam doar eu.
Dar...
Încețoșat ți-era chipul, de fumul
Gros al diavolului.
Și sclav ți-era timpul, iar eu...
Sclavul timpului.

Să mă ierți...

Iar dacă vreodată, pe bolta plină de speranțe de pe chipul tău,
Va apărea un strop de amărăciune, să mă ierți...
Sta-voi și plânge asurzitor ca la un marș funerar,
Dacă în această lume viața-ți voi întuneca cu o clipă de amurg violet...
Sufletu-mi va porunci să te iau și să te ridic deasupra tuturor...
Și ajuns acolo unde zânele Țes visele copiilor și unde doar o lumină există,
Să îți șoptesc încet cât de mult te iubesc.
Încet...pentru ca nu cumva petalele de ghiocel, ce-mi alinau mâna când te mângâiam,
Să se facă roșii ca macul.
Sta-voi și blestema-voi fiecare moment când picături de sare vor cădea din cer,
Lăsa-te parcă să curgă neîncetat doar pentru a-mi prelungi tortura.
Așa că, dacă vreodată, sirop de stele va curge din ochii tăi,
Să mă ierți...

„Povestea lui Mihail Sadoveanu” de Tudor Ganea

Gabriela Bucătaru, clasa a VII-a

Celebrul scriitor român Mihail Sadoveanu s-a născut în Pașcani în 1870. De mic a învățat să vâneze, să recunoască soiurile de păsări și pești, să iubească natura și, mai târziu, să o transforme în povești.

Mulți i-au relatat biografia, printre care și Tudor Ganea, răspunzând astfel provocării unui proiect numit „Scriitori de poveste”.

El își începe opera în perioada de după moartea autorului, când apar așa-numitele legende urbane în care o mulțime de oameni reclamau la secția de poliție misterioasele apariții ale lui Sadoveanu, deși mort și îngropat, care arăta sănătos și plin de viață. El le apărea făcând ritualurile lui obișnuite, ca de exemplu: asmuțind câinele pe trecători sau sfărâind infernal din fotoliul Chesterfield. „Povestea lui Mihail Sadoveanu” continuă prin amintirile Profirei, fata lui Sadoveanu, cea care îi scria după dictate toate operele tatălui său. Ea își aduce aminte de tot felul de întâmplări legate de aproape fiecare colț al casei unei idei de opere ale scriitorului.

Cartea lui Tudor Ganea te transpune cu adevărat în poveștile de viață ale acestui mare autor român, cel care a lăsat în urmă un întreg tezaur de opere.

Prețuirea

*Sabina Balmuş
Clasa a XI-a E2*

Motto:

*„În viață risipim ani, iar la moarte cerșim clipe.”
(Nicolae Iorga)*

Pe când lumea încă se afla în fașă, Pământul reprezenta armonia dintre bunătate și fericire, nicio ființă nu avea motive de suferință, căci pe atunci doar iubirea, entuziasmul, câștigul, puritatea și frumusețea existau.

În ciuda acestui fapt, omenirea a căzut într-un abis al tristeții. De ce? Pentru că fără pierderi, nu cunoaștem valoarea câștigului, fără eșec, nu simțim satisfacția unei reușite, fără să simțim stropi reci de ploaie ce ne inundă porii, nu am prețui mângâierea caldă a soarelui, fără suspine și lacrimi, savoarea clipelor dulci alături de cei dragi sufletului nostru ar fi inexistentă, iar această listă poate continua la infinit.

Orice problemă coexistă cu o soluție, astfel a luat naștere prețuirea. Prețuirea a fost scara salvatoare întinsă celor căzuți în abis, ea a venit însoțită de durere aflată-n contrast cu suferința pentru a da nuanțe frumoase vieții. Fiecare emoție, tipologie, indice, trăire a primit în dar un opus cu rolul de a-i face pe oameni să prețuiască ceea ce au, prețuirea făcându-le ca fiecare celulă din organismul lor să vibreze de fericire.

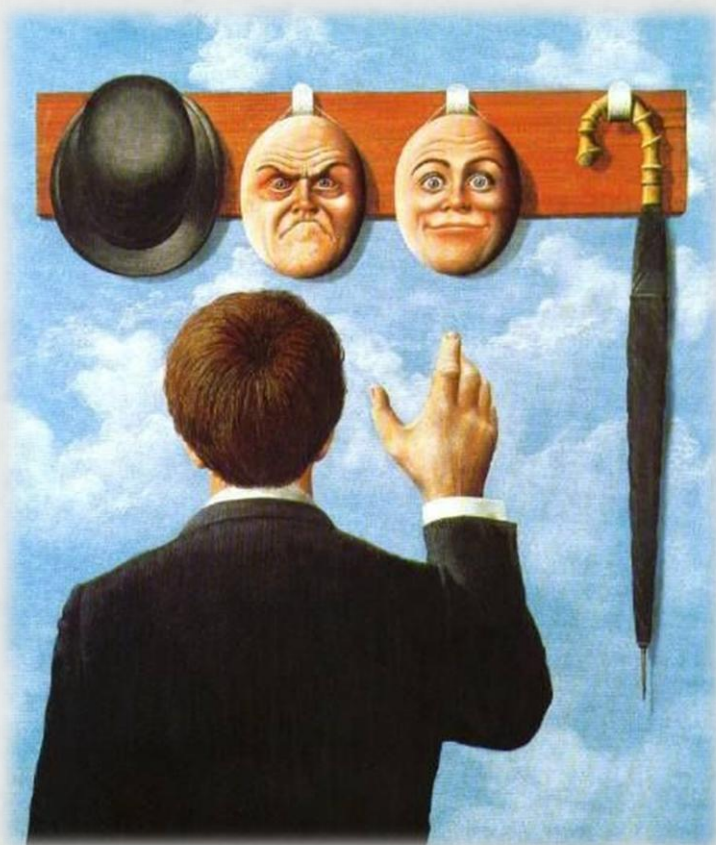
Am pierdut o jucărie, dar am păstrat amintirea persoanei care ne-a oferit acel cadou cu dragoste necondiționată. Am pierdut privilegiile și fanteziile copilăriei, dar am câștigat oportunitatea de a evolua și de a trăi liber. Am pierdut multe persoane pe care le-am iubit, dar am câștigat aptitudinea de a lua exemple din viața lor. Am pierdut momente din viață plângând, în loc să zâmbim, dar am descoperit că dacă semănăm dragoste, culegem dragoste.

Prin aceste pierderi, oamenii au înțeles satisfacția câștigului și și-au înecat papilele gustative cu aroma fericirii, învățând să prețuiască. În prezent, oamenii atentează la viața prețuirii, complăcându-se într-un mediu inert și sabotându-se cu propriile gânduri.

Ai suferit mult în viață? Ai făcut-o ca să înveți. Ai plâns atât de mult încât simți seceta așternută pe inima ta? Ai făcut-o ca să îți speli sufletul. Ai multe resentimente? Este o lecție despre iertare. Te simți singur? Este așa pentru că ți-ai încuiat ușa sufletului. Simți că porți pe umeri o povară mai grea decât poți duce? Faci asta pentru a-ți recunoaște forțele proprii. Te simți izolat? Privește în jurul tău și vei vedea oameni care așteaptă să le zâmbești pentru a se apropia de tine.

Ziua de astăzi trebuie tratată ca pe o zi excelentă pentru începerea unui nou proiect de viață. Transformă-ți negativitatea în cel mai puternic combustibil. Țintește sus, dorește-ți tot ce este mai bun pentru tine, viața întodeauna va fi dispusă să lucreze împreună cu noi la îndeplinirea idealurilor noastre dacă noi suntem dispuși să luptăm, în schimb, dacă ne gândim la puțin, puțin vom avea. Să luăm momentul prezent ca pe oportunitatea perfectă pentru a ne curăța și purifica mintea, să aruncăm tot ceea ce ne provoacă rău.

Să îi facem loc unei noi iubiri și unor noi emoții, în ciuda poveștilor morbide prin care am trecut. Suntem ființe pasionale, înzestrate cu capacitatea de a iubi, noi înșine reprezentăm manifestarea iubirii, așa că dacă ura ne colorează pereții inimii, este timpul pentru o renovare. În fața marilor tragedii ne dăm seama, cu spaimă, cât de mărunți și neputincioși suntem. Atunci când aceste tragedii li se întâmplă altor oameni, iar noi asistăm înspăimântați de pe margine la prăbușirea lumii cuiva, realizăm ce înseamnă de fapt viața, cea pe care uităm cel mai des să o prețuim.

Ce este viața? Un fir de ață. În fața morții suntem cu adevărat uimiți de rapiditatea ruperii acestui fir, cum un "pe curând" sau "ne vedem mâine" spus în grabă se poate transforma într-o secundă în „adio”.

Câte visuri mărunte și câte întrebări fără răspuns rămân în urma acestor oameni pentru care ziua de mâine nu mai există. Noi, cei care rămânem și căutăm vinovați ar trebui să ne agățăm de lecțiile care vin din partea acestor tragedii la care suntem cu, sau fără voie, spectatori. Să învățăm să ne bucurăm de fiecare zi primită, indiferent de vreme, de faptul că nu mai avem bani în portofel sau că planurile nu ne-au mers conform planului. De prea multe ori ne propunem să renunțăm la negativism și disprețuire, dar de prea multe ori eșuăm.

Să încetăm cu amânatul, să începem să trăim viața la care visăm, să ne simțim cu adevărat binecuvântați pentru simplul fapt că ne trezim dimineața și că ne putem da jos din pat, să ne bucurăm mai mult de liniștea apusurilor, speranțele răsăriturilor, de frumusețea naturii, dar și de persoanele din viața noastră.

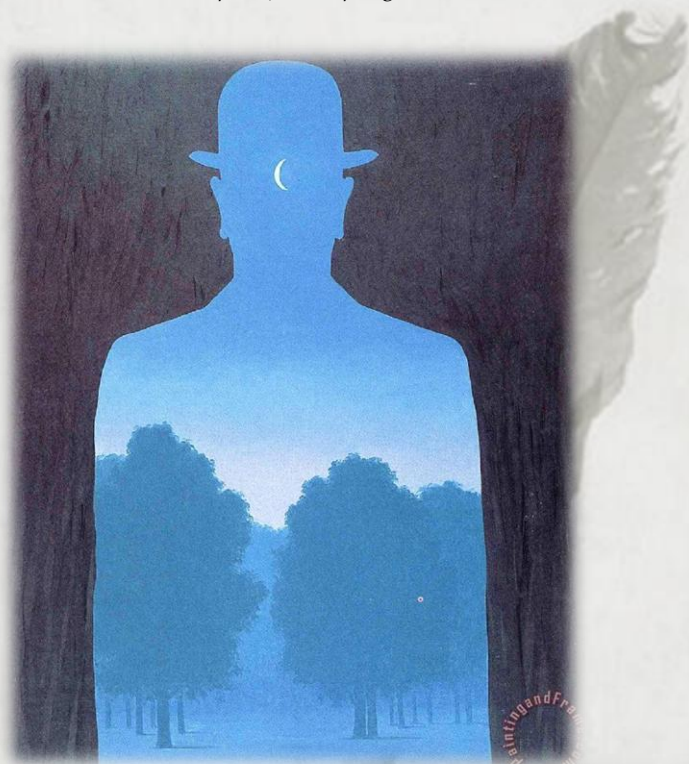
Să ne facem timp în agendele noastre supra-încărcate, să ne alegem prioritățile, să comunicăm mai mult, să ajutăm, să petrecem timp cu cei pe care îi iubim și să le mulțumim că sunt prezenți în viața noastră și îi putem iubi, arătându-le asta cât mai des cu putință. Ne plângem tot mai mult de

neajunsuri, de lipsa stabilității financiare, de presiunea traiului cotidian, dar nu dorim să fructificăm timpul pe care îl avem. Ajungem să îl prețuim abia la bătrânețe, când tânjim după câteva minute în plus cu cei dragi ce ne-au mai rămas. Timpul trebuie dedicat pasiunilor noastre, să îl folosim în favoarea noastră, obținând roade dulci, nu doar riduri încrestate-n față.

Sunt atât de multe lucruri care ar merita doză maximă de prețuire, o viață nu ar fi de ajuns pentru enumerarea lor, dar important este să ne desprindem cu lecții:

Hai să ne trezim în fiecare dimineață și să prețuim asta! Să răspândim gânduri și energii pozitive în jurul nostru! Să lăsăm grijile și supărările pe fundul ceștii de cafea, căci ceea ce nu trăiești la momentul oportun, nu mai trăiești niciodată.

Cu bune și cu rele... Hai să prețuim ceea ce suntem și ceea ce avem!

Dialog despre educație - interviu

În acest număr al revistei, ne-am gândit să deschidem comunicarea pe aspecte ce privesc viața școlii prin abordarea domnului director al Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos, prof. dr. Sergiu-Constantin Enea, deoarece am fost curioși să aflăm mai multe despre dumnealui..

Reporter: Noi, cei din echipa revistei, suntem recunoscători că ați fost de acord să ne acordați acest interviu și vă mulțumim pentru timpul dumneavoastră.

Reporter: Rolul de director presupune, în primul rând, o responsabilitate deosebită, un volum complex de muncă, viziune strategică de dezvoltare instituțională, organizarea întregului proces educațional, mult tact pedagogic, răbdare, perseverență, consecvență și multe altele. Sunteți nou în această funcție și dorim să ne spuneți cum este acest rol pentru dumneavoastră. Cum ați primit această provocare? Ce aspecte importante ați abordat odată cu preluarea acestei responsabilități? Care sunt realizările dvs. din această scurtă perioadă de când sunteți manager?

Reporter: Cu ce gânduri ați început acest an școlar, care este viziunea dumneavoastră managerială în ceea ce privește viitorul educațional al liceului nostru, care sunt planurile de viitor pentru liceul pe care îl manageriați?

Director: Nu este niciun fel de problemă, oricând cu drag...Vă mulțumesc și eu pentru că v-ați gândit la mine.

Director: Mi-am asumat decizia funcției, deoarece pentru mine nu a fost chiar o noutate. Am mai deținut această poziție, cu mulți ani în urmă, recunosc, la o școală mult mai mică. Indiferent de pregătirea tehnică, managerială pe care o ai, sunt situații, provocări cărora trebuie să le faci față. Trebuie, într-adevăr mult, foarte mult calm, tact, dar, dacă există înțelegere, totul se poate rezolva.

Realizările mele? Nu știu foarte clar dacă este vreuna, dar noi, cei din echipa managerială, ne-am străduit să promovăm imaginea liceului prin activități culturale, extrașcolare, prin proiecte educaționale, prin participări la concursuri.

Director: Chiar dacă poate părea simplist, un plan al nostru este revenirea la numărul de clase consacrat, cel de șapte pe nivel. Apoi dezvoltarea și în învățământul liceal a cursurilor de limbă engleză pentru promovarea examenului Cambridge, care acum se desfășoară cu elevi de la clasele mici. Gânduri...creșterea procentului de promovabilitate la examenul de Bacalaureat, înfrumusețarea școlii și tot ce ține de noi pentru a schimba în bine fața liceului...

Reporter: Cum decurge viața dumneavoastră profesională acum, când răspundeți de bunul mers al unei unități școlare atât de mari? Ce vă atrage la această provocare și ce nu vă place?

Reporter: Sunteți o persoană cunoscută și apreciată în comunitatea școlară și locală. Care sunt principiile dumneavoastră de viață? Cum v-ați caracteriza în trei cuvinte?

Reporter: Ce înseamnă pentru dumneavoastră succesul?

Reporter: Dacă v-ar fi în puțință, ce ați schimba la actualul sistem de învățământ.

Reporter: Am dori să ne spuneți ce alte preocupări mai aveți? Care sunt pasiunile dumneavoastră? Ați dorit dintodeauna să deveniți profesor sau altceva?

Reporter: Care sunt realizările cele mai frumoase ale carierei dvs.?

Reporter: Care este cea mai frumoasă amintire pe care ați trăit-o în liceul nostru?

Reporter: Vă mulțumim pentru că ne-ați oferit din timpul dvs. Vă rugăm ca, în încheiere, să ne spuneți ce gânduri, ce mesaj le-ați transmite elevilor Liceului Teoretic "Ion Neculce" ca aceștia să reușească în viață.

Director: Viața profesională este extrem de agitată și încărcată, deoarece niciodată nu știu când se termină ziua de muncă și ce provocări mă așteaptă peste zi. Provocarea asta nu mă atrage aproape deloc, deoarece acum este mult, mult mai greu să îmi duc la capăt proiectele de cercetare științifică, care sunt legate mai ales de arheologie și scrierea istoriei locale.

Director: Muncă, onestitate, caracter.

Director: Să nu lași timpul să treacă oricum pe lângă tine. Să lași ceva în urmă.

Director: Este un subiect sensibil, aș desființa sistemul de titlatură pentru cadrele didactice, apoi ar trebui crescută finanțarea în sistemul educațional. Nu poți face performanță fără bani. Nu poți cere rezultate în sistemul educațional românesc ca cele din Finlanda (un exemplu la care ne raportăm des), cu finanțare de țară africană.

Director: Am știut că vreau să fiu profesor încă din liceu și m-am pregătit pentru asta. Preocupările mele sunt diverse și se leagă mai ales de cercetarea și scrierea istoriei orașului Târgu Frumos și de cercetarea arheologică. Am numeroase săpături pe care le fac în județul Iași și nu numai, iar acestea au fost valorificate în numeroase publicații științifice.

Director: În cariera profesională, cele mai frumoase realizări se leagă de elevii mei care reușesc să își găsească un drum, poate și datorită mie, deci acestea sunt, fără dubii, performanțele elevilor mei, faptul că unii au devenit colegii mei sau performează în domeniile pe care și le-au ales.

Director: Sunt multe, poate cea mai frumoasă este afișarea rezultatelor la un anumit examen de bacalaureat și faptul că toți elevii mei (cărora le eram diriginte) de pe acea listă erau promovați.

Director: Mesajul meu este unul simplu: să fiți serioși în tot ceea ce faceți, munciți onest, respectați-vă colegii, respectați-vă profesorii, credeți în voi și timpul vă va răsplăti

5 întrebări care să te provoace la acțiune

Ana-Maria David
Clasa a XI-a E2

Încrederea în tine înseamnă să treci la acțiune pentru a-ți realiza visele. Următoarele întrebări au ca scop să te determine să te ridici deasupra lucrurilor care ți se întâmplă și să câștigi mai multă încredere în tine.

Cum îți vorbește vocea ta interioară?

În mintea ta există permanent un dialog interior. Chiar și în timp ce citești aceste rânduri, este posibil să te întrebi: „Ce înseamnă asta? Cum îmi vorbește vocea mea interioară?” Vocea ta interioară încearcă să găsească un sens acestei întrebări.

Ce fel de voce ai în interior – una plăcută și care te îmbogățește sau una nefericită și critică, greu de mulțumit? Auzi... „Bine realizat. Lucrurile merg bine și ești pe val.” Sau mai degrabă?... „Iar se întâmplă! Niciodată nu voi fi bun la asta, nu-i așa?”

Amintește-ți că gândurile tale dictează calitatea acțiunilor tale. Dacă vei avea grijă de interiorul tău, vei câștiga încredere în acțiunile tale exterioare. Începe să prinzi frecvența vocii tale interioare. Dacă vei auzi că te trage în jos și găsește numai critici pentru tine, atunci exersează prin a-i răspunde cu fraze pozitive de genul: „Am dat tot ce este mai bun în acea situație.” sau „Pot învăța multe lucruri din asta.” sau chiar „Hei, este timpul să trecem peste asta.”

Ești mândru de numele tău?

Întotdeauna să te prezinți înaintea de a te adresa unei persoane cu care iei legătura: „Buna ziua! Numele meu este și aș vrea să discut cu dvs. despre cutare și cutare lucru.” Privește persoana direct în ochi și pronunță numele tău cu un zâmbet pe față de fiecare dată când te prezinți cuiva. Chiar și atunci când vorbești la telefon și nu poți vedea interlocutorul, păstrează-ți zâmbetul și imaginează-ți chipul acestuia, vei observa un schimb pozitiv de energii. Când ești mândru de cine ești, ceilalți de vor valoriza și mai mult. Stabilește-ți așteptarea că ești o persoană de valoare cu care se merită să fi în legătură.

Cu cine îți petreci timpul?

Alege-ți atent prietenii. Oamenii care te înconjoară te ridică sau te trag în jos? Mai întâi, asigură-te că te eliberezi de prietenii toxice – acele relații care îți storc energia și entuziasmul tău, lăsându-te epuizat și depersonalizat.

În locul acestora, găsește persoane care să fie modele pozitive pentru tine – care să demonstreze calități care îți plac. Descoperă tot ce poți despre modul în care au ajuns acolo unde se află. Când descoperi pe cineva care a depășit obstacolele de care tu te temi, folosește exemplul lor ca pe un model de succes. Pe când lumea încă se afla în fașă, Pământul reprezenta armonia dintre bunătate și fericire, nicio ființă nu avea motive de suferință, căci pe atunci doar iubirea, entuziasmul, câștigul, puritatea și frumusețea existau.

În ciuda acestui fapt, omenirea a căzut într-un abis al tristeții. De ce? Pentru că fără pierderi, nu cunoaștem valoarea câștigului, fără eșec, nu simțim satisfacția unei reușite, fără să simțim stropi reci de ploaie ce ne inundă porii, nu am prețui mângâierea caldă a soarelui, fără suspine și lacrimi, savoarea clipelor dulci alături de cei dragi sufletului nostru ar fi inexistentă, iar această listă poate continua la infinit.

Cum experimentezi eșecurile și greșelile tale?

Oamenii cu grad ridicat de încredere privesc eșecurile și greșelile ca pe niște pași necesari de efectuat în călătoria prin viață. După cum știu marii inventatori și oameni de știință, succesul necesită stăruință. De fiecare dată când un experiment eșuează într-un anumit punct, aceștia mai fac o analiză a fiecărui detaliu, efectuează ajustări și mai încearcă o dată. Câștigătorii depun foarte mult efort și reușesc doar văzând în eșec un inconvenient temporar și, în același timp, un pas făcut în direcția atingerii scopului.

După un eventual eșec, amintește-ți de următorii trei factori:

- Valorile: acele lucruri importante pentru tine și care te ajută să faci anumite alegeri și să iei anumite decizii;
- Scopul: ceea ce vrei să realizezi, de fapt;
- Talentul tău: acele calități excelente pe care le ai.

Care este visul tău dincolo de orice altceva?

Cât de frecvent îți permiți să visezi cu privire la ceea ce îți dorești să devii cu adevărat? Poate că ai avut vise ambițioase pentru tine când erai tânăr, dar anii au trecut, nu-i așa? Ce-ai putea spune despre Visul tău cel mai mare, dincolo de planurile tale de zi cu zi, acel vis stimulat și incitant? Transformă-l într-un scop care te motivează, scrie pe o foaie de hârtie cât mai în detaliu ceea ce îți dorești, făcând referire la cum va arăta și ce vei simți când vei fi dobândit acest lucru. Fiecare zi care trece, revizuește acest plan și ia acțiune, introduce în rutina ta zilnică un obicei nou, cât de mic, care să te aducă mai aproape de idealul tău. În același timp, renunță la gândurile sau acțiunile negative care stau în calea succesului tău.

Referințe:

Kate Burton, Brinley Platts, Building Self – Confidence for Dummies, 2012, AbeBooks.co.uk - Cum să îți construiești încrederea - pe înțelesul tuturor

Substanțele chimice ale unei lacrimi

Avasâlcei Sebastian
clasa a XI-a F

V-ați întrebat vreodată de ce oamenii plâng atunci când au parte de o emoție puternică, pe când ceilalți membri ai lumii animale par să nu facă acest lucru?

Oamenii sunt dotați cu ducte lacrimale pentru a lubrifia și proteja ochii de praf și de alte particule. Ductele se găsesc sub pleoape și produc un lichid sărat – lacrima – care se răspândește de-a lungul ochiului după fiecare clipire. Și animalele au abilitatea de a produce lacrimi, dar nu neapărat din același motiv ca oamenii.

Ochiul uman generează trei tipuri de lacrimi:

lacrimile bazale protejează ochiul și îl mențin umed;

lacrimile reflexe curăță ochiul atunci când este iritat (spre exemplu, atunci când tăiem o ceapă);

lacrimile emoționale curg ca reacție la tristețe, suferință sau durere fizică.

În mod interesant, compoziția lacrimilor diferă în funcție de motivul pentru care plângem. Studiile efectuate de cercetători au arătat că **lacrimile emoționale conțin mai mult mangan, substanță care afectează temperamentul, și mai multă prolactină, un hormon care controlează producția de lapte**. Specialiștii cred că eliminarea manganului și a prolactinei ajută la eliberarea tensiunii, echilibrând nivelul de stres al corpului și eliminând substanțele chimice acumulate, permițând persoanei care plânge să se simtă mai bine.

Dincolo de acest beneficiu psihologic minor, cel mai probabil motiv pentru care producem lacrimi emoționale este faptul că ele reprezintă un mijloc de comunicare. Înainte ca bebelușii să poată vorbi, ei pot plânge. Singura metodă prin care bebelușii pot comunica frustrare, durere, frică sau nevoie este prin plâns. Adulții pot folosi plânsul pentru a forma legături cu alte persoane. Exprimarea tristeții îi poate stimula pe cei din jurul nostru să ne susțină și să ne liniștească. De asemenea, motivele acceptate cultural care duc la plâns, precum înmormântările și nunțile, pot aduce oamenilor laolaltă.

Deși există o dezbatere între oamenii de știință pe tema „au animalele emoții și pot ele să le exprime?”, unele animale par, într-adevăr, să plângă din motive emoționale. Elefanții par să plângă atunci când un membru al familiei moare, păzindu-i trupul și călătorind distanțe mari pentru a-l vedea. Experții în elefanți de la Grădina Zoologică din Londra i-au spus cândva lui Charles Darwin că animalele plâng după rudele decedate. Cimpanzeii plâng și ei la rândul lor, însă unii oameni de știință insistă că este vorba doar de lacrimi ce au ca scop curățarea ochilor.

Crăciunul în diverse țări din lume

Iustina Muraru
Clasa a VII-a

Când afară ninge ca-n povești, iar în casă miroase a brad și a cozonac, știi că a venit Crăciunul. Aceasta este cea mai așteptată sărbătoare din an, de către cei mici și de către cei mari deopotrivă. Este momentul în care orice om de pe planetă, oricât de ocupat ar fi, își dorește să fie acasă, printre cei dragi. Atunci parcă totul se oprește în loc, și rămâi doar tu cu familia ta, simțindu-te iubit și protejat.

De Crăciun, fiecare popor din lume sărbătorește într-un mod aparte. Haideți să poposim prin diverse țări din lume, pentru a afla tradiții și obiceiuri interesante, legate de această sărbătoare.

Obiceiul de a împodobi bradul de Crăciun provine din Germania, unde se decora pomul cu panglici colorate și diverse dulciuri. Cântecul de Crăciun cunoscut, precum "O Tannenbaum" se face auzit în timpul acestei sărbători, iar diverse scenete care prezintă Nașterea Domnului sunt prezentate. Nu lipsesc de la masa festivă, rața friptă, turta dulce și prăjitura numită marțipan.

În Anglia copiii îi scriu lui Santa Claus scrisori frumoase pe care le așează în hornul șemineului sau în șosetuțele pregătite special pentru acest eveniment. În toate casele este pregătită tradiționala Phunpudding (o budincă de prune fiartă în esența de rom) împreună cu nelipsitele pachețele cu surprize Cracker.

În fiecare an, în Danemarca vine Julemand, un pitic bun și darnic, care aduce daruri copiilor cuminți. Aceștia îl așteaptă nerăbdători cu un bol de budincă de orez.

Seara, în jurul orei 17.00, familiile din Finlanda pleacă la biserică pentru slujbe speciale, în timpul cărora se aprind lumânări la mormintele celor dragi. La miezul nopții un reprezentant al orașului proclamă Pacea de Crăciun.

În Italia, Crăciunul începe cu opt zile înainte și este cunoscut sub denumirea de "Novena". Copiii merg din casă în casă să recite poezii și să cânte, însă darurile le primesc de-abia pe 6 ianuarie. Conform tradiției, cadourile sunt aduse de o vrăjitoare urâtă, dar bună, numită Befana. Ea aduce darurile pe coșul casei sau pe geam.

În Grecia, masa de Crăciun are în mijloc o pâine tradițională, iar după ospăț, masa nu se strânge, pentru ca Iisus să aibă cu ce-și potoli foamea. Moș Crăciunul lor este totuna cu Sf. Vasile, filantropul

Asiei Mici. El împarte cadouri și dulciuri copiilor. În vechea tradiție, obiceiul bradului împodobit nu există, fapt pentru care Sf. Vasile lasă cadourile pe masă sau într-un colț al camerei. Există o tradiție potrivit căreia stăpâna casei trebuie să-și imprime forma mâinii pe pâinea pregătită pentru cină, pentru a le arăta copiilor că Iisus a binecuvântat mâncarea.

În Cuba, cea mai importantă perioadă este Ajunul Crăciunului, denumită "nochebuena" ("Noaptea cea bună"). Masa tradițională înseamnă pentru cubanezi friptura de porc, fasole neagră servită cu orez și plante tradiționale (Yuca) sub formă de piure. Familiile

se reunesc și, într-o groapă săpată în pământ și plină de cărbuni acoperiți cu frunze de bananier, frig un porc întreg. Familiile (care în Cuba includ rudele de toate gradele), petrec toată noaptea pe muzică tradițională.

Fie îi spunem Christmas, Weihnachten, Christnacht, Natale, Jul, Božik, Rizdvo, Wilia, Juul, Noche buena, Crăciunul reprezintă cea mai importantă sărbătoare a familiei și se sărbătorește cu solemnitate dar și cu multa veselie, potrivit obiceiurilor strabune, pastrate cu aceeași prospețime până astăzi.

Microexpresiile faciale

Adelina Iuganu
Clasa a XI-a D

Ce este o microexpresie?

O microexpresie este o reacție involuntară a mușchilor feței care are loc atunci când experimentăm diferite emoții. Practic, lucrurile pe care le simțim sunt "afișate" cu ajutorul

mușchii feței și "trădează" emoțiile pe care le experimentăm. Durata unei microexpresii este extrem de scurtă: între 1/25 – 1/15 dintr-o secundă. Microexpresiile au fost descoperite în 1966 de către 2 cercetători pe nume Haggard și Isaacs, care au urmărit ore întregi de înregistrări video cu ședințe de psihoterapie, ca să detecteze limbajul corpului involuntar dintre terapeuți și pacienți. Dacă înveți să citești emoțiile de pe fața (în special microexpresiile) celor din jur, vei înțelege foarte multe despre ceea ce aceștia simt și vei avea ocazia să vezi lumea diferit, reușind să accesezi informații pe care unii nu vor fi niciodată confortabili să ți le ofere. Au fost mai mulți cercetători și oameni de știință care au studiat expresiile faciale, printre care și Charles Darwin care declara că expresiile generate de către emoții sunt universale.

Un cercetător, Paul Ekman, din domeniul psihologiei a luat această afirmație a lui Darwin și a făcut-o misiunea vieții lui, mergând până în "pânzele albe" să studieze aceste expresii universale, reușind să adune la un loc un munte de informații despre microexpresii (un set particular de expresii faciale).

Despre Paul Ekman

Paul Ekman este unul dintre cei mai influenți oameni din domeniul psihologiei, autor a 15 cărți despre emoții și a mai mult de 170 de articole în jurnale sau capitole în cărțile altora. Munca lui Paul Ekman a inspirat și serialul "Lie to me", un serial care explora domeniul fascinant al microexpresiilor și cum protagonistul reușea să dea în vileag sau să rezolve tot felul de cazuri pentru clienții săi folosindu-se de cunoștințele sale despre microexpresii și despre psihologie. Deși Paul Ekman a servit drept consultant științific pentru serial, personajul principal Cal Lightman, jucat de Tim Roth, nu reprezenta un personaj inspirat de către Paul Ekman, cei doi doar semănau prin faptul că aveau în comun microexpresiile ca domeniu de expertiză. Paul Ekman doar s-a asigurat că serialul este bine realizat din punct de vedere științific.

Cele 7 Emoții Fundamentale și cum le recunoști pe fața oricui

Cele 7 emoții fundamentale (numite și emoții de bază) sunt: mânia, frica, bucuria, uimirea, dezgustul, disprețul și tristețea. Aceste emoții sunt fundamentale pentru că sunt universale și pot recunoscute la orice persoană. Dintre cele 7, cea mai "contestată" emoție universală este disprețul. Mulți oameni de știință și experți în expresiile faciale, consideră că disprețul este mai degrabă o expresie care se exprimă în funcție de cultura fiecărui

Frica poate fi identificată prin lărgirea ochilor, ca și cum, persoana respectivă ar încerca să observe cât mai rapid și să anticipeze pe dată la ce se poate aștepta. Pupilele se dilată pentru a putea absorbi cât mai multă lumină. Alte trăsături faciale specifice fricii sunt încruntarea sprâncenelor, ridicarea buzei superioare sau întinderea orizontală a buzelor. Corpul tinde să își încordeze mușchii, crește tensiunea arterială, transpirația apare în exces și toate simțurile se ascut sau se redirecționează. Atunci când stimulul fricii apare pe neașteptate, victima temerii poate reacționa printr-o tresărire sau o săritură bruscă. Microexpresia specifică fricii se manifestă prin: sprâncene ridicate și apropiate, pleoapele superioare ridicate, pleoapele inferioare încordate, buzele ușor încordate și întinse orizontal către urechi.

Bucuria, o emoție foarte ușor de identificat și foarte greu de ascuns, se manifestă în genere, prin afișarea unui zâmbet și prin relaxarea sprâncenelor. Microexpresia specifică bucuriei se manifestă prin: riduri în jurul ochilor (Zâmbet Duchene – zâmbetul natural), obraji ridicați, mușchii feței așezați în concordanță cu ochii.

Microexpresia specifică tristeții se manifestă prin pleoape inferioare care simulează „căderea”, privire care nu este concentrată pe un punct fix, colțurile buzelor se duc în jos.

Microexpresia specifică furiei se manifestă prin: sprâncene apropiate puternic, privire extrem de fixă, încordarea și apropierea buzelor.

Microexpresia specifică disprețului se manifestă prin: colțul buzelor încordat și ridicat doar pe o parte a feței. Dintre toate microexpresiile pe care le-am studiat, disprețul mi se pare cea mai subtilă microexpresie pentru că afișarea ei nu implică o „echipă” întreagă de mușchi și uneori poate fi confundată cu un zâmbet ironic.

Microexpresia specifică dezgustului se manifestă prin: nas încordat și ridicat, mișcare care îi provoacă riduri nasului, buza superioară ridicată. Această expresie arată ca și cum ai fi descoperit ceva urât mirositor.

Microexpresia specifică umirii se manifestă prin: sprâncenele ridicate, ochii larg deschiși, gura deschisă. Probabil aceasta e cea mai evidentă microexpresie și din experiența mea și cel mai ușor de observat, pentru că are o durată mai lungă.

5 cărți despre microexpresii

Vrei să aflu mai multe despre despre microexpresiile fundamentale și despre multe alte microexpresii care mai există pe lumea asta :)?

Atunci îți recomand să pui mâna pe (măcar una dintre) următoarele cărți:

1. Emoțiile date pe față – Paul Ekman
2. Minciunile adulților – indicii ale înșelătoriei în căsnicie, afaceri și politică
3. De ce mint copiii – Paul Ekman
4. Manualul de gesturi – Judi James

Freud credea că oamenii nu-și pot ascunde prea mult timp stările interioare de alte persoane: „Oricine are ochi să vadă și urechi să audă se poate convinge singur că nici un muritor nu poate păstra un secret. Dacă buzele lui tac, vorbește cu degetele; mesajele trădătoare ies prin toți porii lui.”

Liceenii au... talent

În paginile revistei vom prezenta poveștile de succes ale elevilor noștri care și-au urmat pasiunile și fac performanță în domeniul ales. În acest număr, îi vom prezenta pe Ana-Maria David din clasa a XI-a E2, Leon Muraru, elev în clasa a XI-a E1 și Andreea Ioana Doroftei elevă în clasa a XI-a A, care s-au remarcat în domeniul muzicii, respectiv al artelor marțiale. Deci, să facem cunoștință...

Muzică

Reporter: De ce ai ales să te exprimi prin cântat și nu în alt mod?

Ana-Maria David: Înainte să studiez muzică, am încercat diverse tipuri de activități, dar nu am fost atrasă așa că după o scurtă perioadă de frecventare a cursurilor de dans, teatru sau pictură, renunțăm. Nu mă regăseam. Apoi cineva m-a auzit cântând și mi-a propus să încep niște lecții de canto. Acolo a început toată aventura pe care inițial nu o vedeam de viitor, ci era pur și simplu o activitate extrașcolară.

R: De cât timp ai început să dezvolți această pasiune în ceva mult mai mult? Povestește-ne, te rugăm, despre experiența ta în domeniul muzicii.

AMD: Studiez muzică de 7 ani. Consider că tot ce s-a întâmplat până acum în viața mea nu a fost greșit. Trăiesc după premisa „Nimic nu e întâmplător”. În momentul actual nu mi-aș dori să se schimbe nimic și, dacă ar trebui să iau totul de la capăt, cred că aș face aceleași lucruri. Ca și artist la început este destul de important să ai sprijin moral și mai ales financiar. Este un drum greu iar ceea ce vede publicul este rezultatul al multor ore de muncă. De multe ori aud că nu-i așa de grea toată treaba asta cu muzica. Și asta pentru că unii nu înțeleg că pentru orice produs finit este nevoie de muncă și o întreagă echipă ce lucrează la el. Același lucru este valabil și în cazul unui moment pe scenă. În spatele celor 3 minute în care cânti, se află profesori de canto, părinți care suportă anumite cheltuieli și tu, care încerci să dai tot ce este mai bun pentru a transmite și impresiona publicul.

R: Ești de părere că fiecare piesă pe care o cânti stârnește emoții atât ție, ca artist, cât și celorlalți care te ascultă?

AMD: Mereu îmi aleg melodii pe care să le simt eu, ale căror versuri să le trăiesc, povești în care mă regăsesc. Sunt de părere că, dacă vrei să transmiți publicului o stare, trebuie să o simți tu însăși mai întâi, altfel cânti sau prestezi orice artă în fața lor mecanic.

R: Crezi că oamenii vor înțelege întotdeauna mesajul pe care încerci să-l transmiți?

AMD: Nu mi-aș dori să mă înțeleagă toată lumea. Cred că, dacă toți te consideră bun, ceva e greșit la tine ca și om sau artist. Este normal să fii neînțeles și să nu te aprecieze toată lumea. Eu personal apreciez și critica negativă-constructivă, cred că mă face mai bună pe plan personal, spiritual dar și muzical.

R: De ce lumea are nevoie de muzică? Dar de un mesaj?

AMD: Mi-am imaginat de multe ori cum ar fi viața fără muzică și cred că ar fi o lume mult mai tristă, mai gri și lipsită de viață. De multe ori muzica vorbește în numele ascultătorului. Muzică exprimă ceea ce tu nu ai curaj să spui. Și mai cred că lumea are nevoie să creadă în ceva, ceva ce îi înțelege indirect.

R: Ce așteptări ai de la ține? Dar de la ceilalți artiști?

AMD: Mă consider norocoasă să am acest dar, al muzicii, mi se pare ceva special și de aceea mi-aș dori că în viitor să ajung cât mai sus în acest plan. Este ceva important în viața mea. Sper să ajung acolo unde îmi doresc și să pot studia și învăța din ce în ce mai mult.

Arte marțiale

Mă numesc **Muraru Leon**, am 17 ani și am început să practic artele marțiale, mai exact Karate Isshinryu, un stil de karate full contact în Clubul CS. Toratoshi. Am ales să practic acest sport deoarece am fost atras de tot ceea ce înseamnă acesta. Astfel, experiența mea în acest domeniu este de trei ani și jumătate. La început mă plictiseam și voiam să se termine cât mai repede antrenamentele, dar după prima lună am început să iubesc acest sport. Prima competiție a fost cea mai palpitantă, am avut foarte multe emoții pentru că nu știam cum va decurge lupta. După ce am văzut cum se desfășoară competițiile am început să iubesc și mai tare acest sport, cu toate că eram accidentat tot aveam dorința de a lupta în continuare. Pana în ziua de astăzi am participat aproximativ la 15-20 de competiții în care cel mai important lucru a fost experiența trăită. Printre aceste competiții am participat la concursuri naționale (București, Iași, Botoșani, Suceava, Tulcea, etc) și internaționale (Danemarca). Cu ajutorul instructorului meu, Florin Constantin Budeanu, am trecut peste toate obstacolele ce țin de karate și viața personală. Cred că este de ajuns să spun că este al doilea tată. Sunt de părere că un sportiv trebuie să-și impună anumite condiții de la bun început deoarece fără acestea nu poți atinge apogeul.

Numele meu este **Andreea Doroftei**, sunt elevă în clasa a XI-a A a Liceului Teoretic „Ion Neculce” și am 5 ani de când am început să practic artele marțiale, mai exact Karate Isshinryu, un stil de karate full contact, în clubul CS Toratoshi. Sincer nu am fost susținută de prea multe persoane, dat fiind faptul că sunt fată, iar din punctul lor de vedere era un sport prea dur ca eu să îi fac față. De multe ori și părinții mi-au sugerat să mă retrag, crezând că e un sport prea periculos pentru mine. Părinților mei nu le era ușor să mă privească în competiții, stând mereu cu sufletul la gură pe margine. Unele persoane chiar mi-au spus că sunt bani iroșiți, dar toate aceste aspecte au făcut ca acest sport să devină prioritatea mea. Poate că nu am urcat tot timpul pe locul întâi în cele peste 30 de competiții la care am participat, dar asta m-a făcut să realizez că atunci când pierd, era pentru că adversarul meu a muncit în măsură mai mare, motivându-mă să mă antrenez de zece ori mai mult. Fiecare competiție a fost specială, pentru că toate au trezit în mine emoții și trăiri de nedescris și nu doar mie ci și colegilor mei, dar ne încurajăm reciproc și ne susținem de pe margine, artele marțiale reprezentând legătura noastră unică. Toate competițiile au reușit să mă motiveze; toate și-au lăsat o amprentă vizibilă în inima și caracterul meu. Pe parcursul acestor ani am avut diverse rezultate, atât la luptă cât și la tehnică, însemnând 12 rezultate de locul 1, 5 rezultate de

locul 2 și 5 rezultate de locul 3. Pentru mine nu au contat cupele sau medaliile, nu la asta mă gândeam când mergeam la competiții, ci la faptul să dau tot ce am mai bun din mine. Nu m-am apucat de karate pentru titluri sau medalii. M-am apucat de karate deoarece îmi plăcea să fac sport și mă atrăgeau în mod special artele marțiale, iar odată ce am început nu m-am mai putut opri. Sala de antrenamente reprezintă pentru mine locul în care toate problemele mele sunt date la o parte datorită faptului că mă dedic trup și suflet în ceea ce fac și nu las pe nimeni și nimic să îmi distrage atenția în timpul antrenamentului. Acest sport a devenit pentru mine „acasă” în adevăratul sens al cuvântului, iar colectivul, îndrumat de Sensei Budeanu Florin Constantin, a devenit a doua mea familie. Este un om deosebit și datorită dumnealui am ajuns atât de departe. Îi mulțumesc pentru toată răbdarea, îndrumarea și încrederea acordată, m-a sprijinit la fiecare pas, m-a sfătuit mereu și datorită dedicării dumnealui am ajuns persoana care sunt astăzi. Am învățat foarte multe pe parcursul acestor ani și consider că un sportiv nu trebuie să se axeze doar pe titluri, fie ele naționale, internaționale, mondiale și așa mai departe, nu spun că nu sunt importante, cred că reușita cea mai de preț a unui sportiv este să facă din artele marțiale un stil de viață și să practice cât mai mult timp.

Semnificația Centenarului

Bianca Ciutea, Florin Humă
Clasa a XII-a D2

Anul 2018 este de o importanță istorică enormă pentru țara noastră deoarece se împlinesc 100 de ani de la Marea Unire așa că eu împreună cu Bianca, colega mea am decis să amintim liceului nostru drag de acest eveniment prin intermediul acestui articol. Presupun că am auzit sau am văzut cu toții reclame la televizor sau postere și afișe că ne aflăm în Anul Centenarului, deci presupunem că știți la ce se referă, dacă nu, vă vom prezenta noi o mică lecție din istoria țării noastre.

Anul 1918 a fost unul de cumpănă pentru noi, țara noastră nu a ieșit în cele mai bune condiții din război dar faptul că am fost de partea țărilor câștigătoare ne-a dat prilejul de a fi una din țările cele mai „profitoare” din urma conflictului.

Așadar, pe 27 martie premierul Alexandru Marghiloman împreună cu Sfatul Țării a votat, la Chișinău menționând că: „Republica Democratică Moldovenească (Basarabia), în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului că noroadale singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna SE

UNEȘTE CU MAMA SA, ROMÂNIA. Declarația de unire se încheia cu cuvintele: „Trăiască unirea Basarabiei cu România de-a pururea și totdeauna!”. În numele Sfatului Țării, Declarația Unirii a fost semnată de Ion Inculeț, președinte, Pantelimon Halippa, vicepreședinte și Ion Buzdugan, secretarul Sfatului Țării.

Unirea Bucovinei s-a împlinit la 28 noiembrie unde Consiliul Național Român convoacă Congresul Bucovinei, care s-a ținut în Sala Sinodală a Palatului Mitropolitan din Cernăuți sub președinția lui Iancu Flondor. Congresul a votat în unanimitate, cu sprijinul majorității reprezentanților germani și polonezi, unirea cu România:

„Noi, Congresul General al Bucovinei, întrupând suprema putere a Țării și fiind investit singur cu puterea legiuitoare, în numele suveranității naționale, hotărâm: unirea necondiționată și pentru vecie a Bucovinei în vechile ei hotare, până la Ceremuș, Colacin și Nistru, cu Regatul României”.

Harta României după Marea Unire.

Sursa: Google Photos

După Cernăuți, toate privirile românimii se îndreptau către Alba Iulia, unde urma să aibă loc ultimul act din procesul de desăvârșire al României Mari.

Adunarea de la Alba Iulia s-a ținut într-o atmosferă de sărbătoare unde au venit în jur de 1200 de delegați oficiali care au ținut adunarea. Ca președinte al Marii Adunării Naționale a fost ales Gheorghe Pop de Băsești, Ștefan Cicio Pop, arată împrejurările care au adus ziua de astăzi, Vasile Goldiș expune trecutul românilor de pretutindeni și argumentează necesitatea istorică a Unirii, iar Iuliu Maniu explică împrejurările în care se înfăptuiește aceasta.

Poză cu Adunarea de la Alba Iulia, 1 decembrie 1918,
fotografie făcută de Samoil Mârza

Sursa: Google Photos

Rezoluția Unirii e citită de episcopul greco-catolic Iuliu Hossu: „Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România. Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.

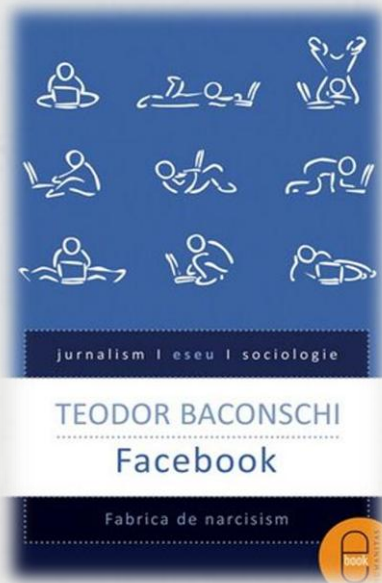
Încă o poză immortalizată de „Fotografal Unirii”, Samoil Mârza, Sursa: Google Photos

Facebook sau... *fabrica de narcisism*

Vasile Butnaru
Clasa a XI-a D

Teodor Baconschi își construiește raționamentele și evaluarea cu privire la ce este și la ce provoacă Facebook-ul făcând apel de fiecare dată la o referință ideală. În cartea aceasta este vorba despre cum sunt lumile pe care le naște și susține Facebook-ul, însă Baconschi face toate acestea pe un ton egal critic dând dovadă de o adevărată luciditate obiectivă necruțătoare, chiar dacă cartea este scrisă într-o notă negativă.

Toată această tehnologizare a dus la intensificarea viciilor, tot așa cum refugiarea în lumea virtuală ne-a condus spre banalizarea propriilor trăiri și a sentimentelor. Toată această mișcare, fuga de realitate spre spațiul virtual tinde să capete amploarea unui „fapt social total” Spațiul virtual are aceleași caracteristici cu a unui drog. Îți transformă trăirile, modifică percepția, te proiectează într-o lume alternativă scutită de orice fel de dureri, interdicții sau repercusiuni asupra ta în realitate în urma activității tale online. Facebook-ul ne-a individualizat, ne-a transformat în simpli consumatori în această societate „de masă” a zilelor noastre. Ne ascundem în obscuritate, întuneric sau în spatele unui cont de Facebook fals noi neavând curajul de a păși în fața tuturor și a ne exprima, această acțiune fiind chiar condamnată de semenii noștri. Astfel ajungând doar o altă voce anonimă, lipsită de autoritate ce se pierde pe rețelele de socializare. După cum spunea autorul: „supraviețuirea pe Facebook e o fata

morgana, atunci când ocupă prezentul virtualitatea te scoate din jocul ființei”. Datorită FB oricine poate fi scriitor, filosof, fotograf. Orice profil pe această rețea de socializare este o mini-editură de autor unde afișăm cea mai bună imagine a noastră și o vindem. Cea mai mare dovadă a narcisismului nostru o constituie selfie-urile care sunt simple auto-portrete de duzină, mediocre fără niciun fel de notă artistică. Aceste selfie-uri denotă autosuficiență, închidere,

indisponibilitate dialogică. Un asemenea obicei de a face poze când plecăm în vacanțe sau când mergem la petreceri ne oferă impresia dublării timpului disponibil: trăim o dată ceea ce trăim și trăim a doua oară povestind. Ne dezvăluim momentele cele mai intime cu familia, prietenii acestea pierzându-și valoarea devenind banale cufundându-se în mediocritate și platitudine.

Cartea „Facebook - fabrica de narcisism” mi-a extins orizonturile, m-a îndemnat la contemplarea acestei societăți în care trăim, la tot ce se întâmplă în jurul meu și să privesc totul printr-o prismă critică și obiectivă. Recomand lecturarea acestui eseu scris de Teodor Baconschi subiectul abordat de acesta fiind de actualitate, de mare interes și care după părerea mea descrie cel mai bine crudul adevăr al zilelor noastre.

Sound of Silence

Bălan Cosmin
Clasa a XI-a D

„Sound of Silence” este o melodie evocatoare, cu un mesaj puternic, ingenios plasat spre a descrie lumea surdă în care trăim, o lume materialistă orbită de luminile falsului și de auzul nemaipomenitului, ce se pierde pe sine.

Autorul dă impresia că se află într-un abis, într-o lume fără lumină, fără voce, o lume în care pășește fără a-și auzi pașii ce trec indiferent prin fața altor persoane, apatice, mașinale, într-o falsitate ce pustiește mintea și lasă sufletul în disperare. În negura tăcerii el încearcă să-i atingă pe ceilalți, să-i trezească, dar de fiecare dată se izbește de răceala inumană a comercialului, a falsului („the flash of a neon light”), și se resemnează disperat și pe urmă dezamăgit în brațele tăcerii.

În continuare, acel vis îi înfațșează zece mii de oameni ce „grăiesc fără să vorbească și aud fără să asculte, oameni ce scriu cântece pe care vocile niciodată nu le împărtășesc”, oameni ce din nepăsare și ignoranță nici nu se gândesc să deranjeze vocea tăcerii.

Artistul încearcă disperat să-i aducă înapoi, să-i învețe cum să fie oameni între ei, dar cuvintele sale cad precum picături de ploaie surde în fântânile tăcerii, lăsându-i imaginea dezolantă a acelor oameni ce se închinau și se rugau la zeul de neon pe care l-au făcut.

El își încheie călătoria între pereții tunelelor și caselor de săraci pe care stau scrise vorbele profeților, șoptite în suntele tăcerii.

În opinia mea piesa Sound of Silence reușește cu succes să arate felul în care oamenii au impresia că ei ar comunica ceva dar de fapt singurul lucru ce poate fi înțeles din vorbele lor este liniștea. El pune accent pe media zilei de astăzi ce venerază vedetele și banii, o media de care te îndoiești că ar fi avut vreodată rolul de a ne face cu adevărat auziți ca oameni în lucruri ce contează.

Autorul îmi dă sentimentul unei rugăciuni rostite în întuneric, în beznă, pe străzile pietruite ale vieții, celorlalți oameni ce se refugiază în deceptiva lumină a falsului („neon light”), să-și găsească calea lor naturală, adevărata lumină a comunicării. Acesta dă impresia trezirii pe o lume spălată pe creier, în care comunicarea între oameni apare doar ca o viziune ce stă să se șteargă.

Finalul îmi lasă un gust dulce-amar deoarece acesta spune că „vorbele profeților sunt scrise pe pereții tunelelor și în casele de săraci”, de oamenii cei mai avizi după comunicare, oameni care în ciuda stării lor sufletești destrămate, a condițiilor materiale precare caută să se găsească unul pe celălalt. În schimb ceea ce mă deusolează este faptul că încheie spunând că aceste vorbe sunt șoptite în sunetul tăcerii, ceea ce înseamnă că va trebui mai întâi să dăm la o parte acea falsitate și să auzim și noi, în felul în care o aude și el, liniștea ce se află între noi, ca oameni.

A Successful Story

Sabina Balmuş
Clasa a XI-a E2

„Your time is limited, so don't waste it living someone else's life. [...] Don't let the noise of others' opinions drown out your own inner voice. And most important, have the courage to follow your heart and intuition”.

Steve Jobs(1955-2011)

Steve Jobs is the proof that all you need to achieve your dream is perseverance, ambition, faith and passion.

On June 12, 2005, he had a powerful speech for one graduating class at Stanford University. The speech had a theme that resonates with just about everyone who seeks meaning in their lives and their career: „Do what you love”. Jobs wrapped three lessons in three stories, that it was an effective technique to structure a motivational message.

Jobs' first story was about connecting the dots, he literally hand made his career. He started off with being adopted by to poor parents. Steve Jobs went to Reed College in Portland, Oregon, but dropped out after only one semester, he had not a place to sleep and he made a lot of sacrifices for jus some food. He decided to attend calligraphy class and 10 years late when he were designing his first Macintosh computer he realized how much help him that. The lesson of this story is to trust the dots will somehow connect in your future: „Again, you can't connect the dots looking forward; you can only connect them looking backward.[...] You have to trust in something — your gut, destiny, life, karma, whatever.”

Jobs' second story was about love, loss and faith. He started Apple in his parents' garage when he was 20 and in 10 years Apple had grown into a \$2 billion company with over 4,000 employees. But he lost Apple after a falling out with the Board of Directors. That incident doesn't make him to lose his faith, he known that he shouldn't quit and during the next 5 years a company named NeXT, another company named Pixar and fell in love with an amazing woman who became his wife. Apple bought NeXT and he returned to Apple. The lesson of this story is that everything happens with a reason, don't settle and be faithful.

Jobs' third and final story was about death. He was diagnosed with cancer and he had a surgery. Life teacher him that time is limited.

Steve Jobs saves his call to attention for the end of the speech: "Stay Hungry. Stay Foolish. I have always wished that for myself. And now, as you graduate to begin anew that for you. Stay Hungry. Stay Foolish."

In my opinion a great speech can give people courage they didn't know they had. The Jobs speech has been inspiring people for a decade and will continue to do so, convincing many more people to “Stay hungry. Stay foolish.”He has innovated the world many ways, without him the world wouldn't be how it is today. For me, Steve Jobs is more than just a rich man with a story, he is a fresh dose of inspiration.

De ce au frunzele toamna culori diferite?

Prof. Popovici Mihaela

Atunci când admiri o pădure în timpul verii, observi o singură culoare: verdele.

Toamna, vedem cum frunzele copacilor se transformă din verzi în galbene, portocalii și apoi în diferite nuanțe de roșu. Acest încântător spectacol de culori poate fi explicat foarte ușor prin câteva noțiuni de chimie.

Anumiți compuși chimici sunt prezenți în frunze tot timpul anului, dar cantitatea lor crește sau scade în funcție de anotimp, de aceea culoarea acestora se schimbă.

Culoarea verde se datorează clorofilei, care este mai prezentă vara. Toamna frunzele produc mai puțină clorofilă, de aceea nu mai sunt verzi.

În schimb, luteina, un tip de carotenoide, care conferă culoarea gălbuie, devine mai intensă pe măsură ce clorofila este distrusă, astfel că frunzele își vor schimba culoarea în galben.

Beta-carotenul este o altă substanță prezentă în plante. Ea absoarbe culorile verde și albastru și reflectă roșul și galbenul, de aceea frunzele vor părea portocalii. De asemenea, această substanță dă culoarea specifică morcovilor.

Deși producția de beta-caroten scade toamna, la fel ca în cazul clorofilei, ritmul este mult mai lent și chiar și frunzele moarte au în ele o cantitate destul de mare de carotenoide.

Totodată, la începutul toamnei crește sinteza de antocianină, care produce culorile roșu și magenta. Nu se știe exact rolul acestui pigment, dar probabil că are menirea să apere frunza de producția excesivă de lumină, prelungindu-i astfel viața.

Events that changed the world

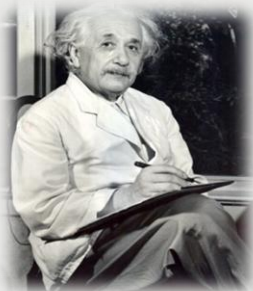
Sabina Balmuş
Clasa a XI-a E2

The world we are living in today was shaped by a lot of memorable events, if these events did not happen or did not happen the way they did, we would probably be heading towards a different direction or a different lifestyle. Over the past 2,000 years, several major events have happened, they have shaped our future and helped transforming it into the modern society that it is today on a global scale. It should be noted that while some of these events brought about so many positive impact to the society, others were horrible resulting to harm, destruction, tension and war.

Special Theory of Relativity (1905)

Albert Einstein (March 14, 1879 to April 18, 1955) was a German mathematician and physicist who produced a famous equation, the Theory of Relativity. With his passion for inquiry, Einstein is generally considered the most influential physicist of the 20th century, he was also given the Nobel Prize for Physics.

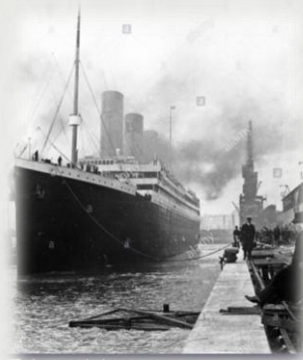
The Theory of Relativity, $E=MC^2$ [E(energy) is equal to M(mass) squared by C(the speed of light)], is an equation that proves that

mass and energy are different states of the same thing and are interchangeable. This theory changed the way that scientists considered all matter, and also helped them to understand the relationship between time and space. Einstein was a pacifist, one of the consequences he did not foresee for his theory was the development of nuclear weapons. During World War Two, Einstein believed that the Germans were creating a nuclear weapon and advised the USA to protect them.

Titanic

In 1912, RMS Titanic was the largest ship in the World and her maiden was a prestigious affair. It was not

built for speed, but to carry as many people as possible.

Titanic left Southampton on April 10th 1912 to begin its 5-day crossing to New York. It was carrying more than 2200 passengers and crew aboard, and more than 1,500 died, making it one of the deadliest commercial peacetime maritime disasters in modern history. The iceberg collision ripped open Titanic's hull in several places, including her five watertight compartments. The Titanic sinking transpired over two and a half hours which was relatively fast for a ship of such size.

The sinking of Titanic was followed by accusations and investigations, many surviving crew were interviewed by investigators in an effort to avoid repeating such a vast loss of life. Titanic still lies at the bottom of the Atlantic, today it stands as a memorial to those whose hopes of a new life in a new country ended before they had even begun.

Franz Ferdinand Assassination

On June 28, 1914, an 18-year-old student named Gavrilo Princip fired a pistol in Sarajevo, Bosnia, and changed the world. In 1914, Europe was a tinderbox of tension and military rivalry. The spark for war could have been many incidents; but, as it happened the assassination of an Austrian Archduke – Franz Ferdinand by a Serb provoked widespread declarations of war and the fulfillment of treaties which led to the horrendous conflict of the First World War. The war was to last four years and cost the lives of millions of men and women from all corners of the world.

Salt march

The Salt March, which took place from March to April 1930 in India, was an act of civil disobedience led by Mohandas Gandhi to protest against British rule in India.

During the march, thousands of Indians followed Gandhi from his religious retreat near Ahmedabad to the Arabian Sea coast, a distance of some 240

miles. The march resulted in the arrest of nearly 60,000 people, including Gandhi himself. India finally was granted its independence in 1947. Home Rule for India did not follow until 1947 but Gandhi's lofty minded ideal of peaceful protest has become one of the guiding principles of those seeking to overturn injustice.

1948 Universal Declaration of Human Rights

Adopted

The Universal Declaration of Human Rights, which was adopted by the UN General Assembly on 10 December 1948, was the result of the experience of the Second World War. With the end of that war, and the creation of the United Nations, the international community vowed never again to allow atrocities like those of that conflict happen again. World leaders decided to complement the UN Charter with a road map to guarantee the rights of every individual everywhere. The document they considered, and which would later become the Universal Declaration of Human Rights, was taken up at the first session of the General Assembly in 1946. UDHR recognized the precious nature of human life and is a turning point for the way all people are treated.

ALCOOLUL, TUTUNUL, DROGURILE-O CAPCANĂ

Prof. consilier școlar Mihaela Muscalu

Fiecare vârstă are farmecul ei, dar adolescența este esențială pentru a-ți construi viitorul. Foarte puțini adolescenți își dau seama în ce moment minunat se află pentru a declanșa o viață uimitoare.

Dacă ești la vârsta adolescenței, știi că nu suferi „dădăceala” dar aș vrea să te gândești la ce îți voi spune acum! Din păcate este o realitate faptul că fumatul, consumul de alcool și droguri sunt o tentație pentru din ce în ce mai mulți tineri. Ele se strecoară încet printre voi din mai multe motive. Dar hai să le luăm pe rând!

Curiozitatea, dorința de a experimenta lucruri noi te pot face să cedezi acestor tentații și să ignori efectele negative ale tutunului, alcoolului sau drogurilor asupra sănătății. Evident că ai să crezi că nu te vei îmbolnăvi chiar tu, și că oricum nu încerci decât o dată. Însă prietenii, sau diferitele situații în care te vei afla vor face să mai încerci o dată, și încă o dată și astfel, ușor, ușor, vei deveni DEPENDENT și nu vei mai putea să renunți la aceste obiceiuri chiar dacă vei vrea!

Gândește-te acum la prietenii tăi! Sunt de încredere? Te întreb asta pentru că un cerc de prieteni prost ales poate duce la decizii pe care ulterior cineva le poate regreta. Tinerii încep să consume droguri în primul rând din cauza anturajului. Dornic să fie acceptat de grup, adolescentul va încerca să se afirme cât mai mult, uitând astfel care sunt riscurile implicate. La fel se întâmplă și în cazul alcoolului: dacă nu va bea o bere sau altă băutură „nu va fi” cool”, deci nu va putea să facă parte din grup! Oare chiar ai nevoie de astfel de prieteni care nu se gândesc nici măcar o secundă la binele tău ci numai la propriile interese, nu caută decât distracție indiferent de consecințe?

Decât astfel de prieteni, mai bine singur cu gândurile tale, visele tale, idealurile tale. Ai încredere în tine, în valoarea ta, ai puterea de a spune „Nu” atunci când ceilalți te împing să faci lucruri pe care nu le dorești!

Ai multe nemulțumiri, te confrunți cu situații în care nu știi cum să reacționezi, cerințele sunt greu de îndeplinit, precum cele legate de școală, familie sau prieteni? Să nu crezi că un pahar de băutură sau o doză îți rezolvă problemele! Sigur că starea de amețeală pe care o provoacă o bere sau ceva mai tare îți dă senzația că ești mai fericit și că viața are o culoare mai vie, mai interesantă, doar că urmează trezirea din beție și, ce să vezi, problemele sunt tot acolo! Poți să alegi să te întorci la acea stare de bine, numai că drumul spre DEPENDENȚĂ e asigurat, cu toate efectele ei negative.

Știi că nu vrei să auzi nimic de statistici dar trebuie să-ți prezint câteva aspecte:

Știi că:- Fumatul reduce durata vieții cu 8-20 ani

- Fiecare țigară scurtează viața cu 8 minute

- Anual mor 6 persoane pe minut datorită bolilor cauzate de fumat

- Aproximativ 75% dintre liceeni au consumat alcool ocazional. Dintre aceștia, 28%, relatează episoade cu consum exagerat de alcool (mai mult de 5 băuturi tari, într-un interval de câteva ore). Una din cauzele principale de deces în rândul adolescenților, sunt accidentele auto cauzate de consumul excesiv de alcool. Consumul de alcool scade inhibițiile specifice vârstei și predispune adolescentul la o viață sexuală necorespunzătoare (sexul neprotejat) care crește riscul contactării unei boli cu transmitere sexuală sau apariției unei sarcini nedorite.

- Aproximativ 40% dintre adolescenți au încercat cel puțin o dată marijuana, în timp ce 22% dintre aceștia folosesc frecvent acest drog. Marijuana este o opțiune des întâlnită în rândul adolescenților și poate cauza pierderi de memorie, tulburări de învățare sau de atenție.

- Aproximativ 9% dintre adolescenți au încercat cocaina, în timp ce 4% folosesc acest drog frecvent (cel puțin o dată pe lună). Cocaina este un drog foarte periculos deoarece poate cauza aritmii cardiace (bătăi cardiace anormale) uneori fatale, infarct miocardic, crize pseudoepileptice sau accidente vasculare cerebrale.

În concluzie, **te rog să te gândești de două ori înainte de a consuma alcool, tutun, droguri!**

Colectivul de redacție

Maria Amăriuței, clasa a XI-a E2
Sabina Balmuș, clasa a XI-a E2
Cosmin Bălan, clasa a XI-a D
Adnana Calmoschi, clasa a XI-a F
Ana-Maria Crețu, clasa a XI-a C
Ana-Maria David, clasa a XI-a E2
Diana-Ioana Dumitrescu, clasa a XI-a A
Florin Humă, clasa a XII-a D2
Adelina Iuganu, clasa a XI-a D
Iulian Jalbă, clasa a XI-a C
Anisia-Maria Negru, clasa a IX-a E1
Alexandru Oiță, clasa a XI-a A
Iustin Olariu, clasa a XI-a F
Alexandru-Radu Pamfil, clasa a XI-a E2
Claudia Păduraru, clasa a XI-a E2
Cosmin-Constantin Roșca, clasa a XI-a C
Ana Maria Zabulică, clasa a XII-a E
Prof. Paula Vorniceanu
Prof. Marcel Irașoc
Coordonator: prof. dr. Sergiu-Constantin Enea

REPERE

Normalitate
Educație pentru valori
Consecvență și determinare
Umanism și solidaritate
Lumina cunoașterii
Cultură
Implicare
Echitate
Noblețe
Empatie

Liceul Teoretic "Ion Neculce" Tg. Frumos
Str. Cuza Voda, Nr. 65 Tg. Frumos Romania 705300
Telefon: 0332805922;
Fax: 0332805922
e-mail: is_ionneculce@yahoo.com
<http://liceulionneculce.ro>

ISSN 2602-1730
ISSN-L 2602-1730